KKIC – QHLC WING

28/10/2022

40th

قرآن

വിജ്ഞാനപരീക്ഷ

سورة الأعراف

(ആയത്ത് *130 - 168*)

Contact: +96599535398 / +96597557018

ലാണ്. ചിലർക്ക് ചിലപ്പോൾ അതവൻ നൽകുന്നുവെന്ന് മാത്രം. അന്തിമ വിജയം അവനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കുമെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണ് എന്ന് താൽപര്യം.

قَالُوٓا۟ أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِنۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۚ

﴾129﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ (റസൂലായി) വരുന്നതിന് മുമ്പും, താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ വന്നതിനു ശേഷവും ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! [താങ്കളുടെ വരവുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്ക് രക്ഷയില്ലല്ലോ]!

قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുകയും, (തൽസ്ഥാനത്ത്) ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ പകരമാക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം; എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ നോക്കുകയും (ചെയ്തേക്കാം)'.

﴾129﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു أُوذِينَا ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്ക (മർദ്ദിക്ക-സൈ്വരം കെടുത്ത)പ്പെട്ടു مِنْ قَبْلِ മുമ്പ് أَنْ تَأْتِيَنَا നീ ഞങ്ങളിൽ വരുന്നതിന് وَمِنْ بَعْدِ ശേഷവും مَا جِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നതിന് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു عَسَىٰ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആയേക്കാം أَنْ يُهْلِكَ അവൻ നശിപ്പിക്കുക عَدُوَّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ നിങ്ങളെ പകരമാക്കുക (പിൻഗാമികളാക്കുക-പ്രതിനിധികളാക്കുക)യും فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ فَيَنْظُرَ എന്നിട്ടവൻ നോക്കുകയും كَيْفَ എങ്ങിനെ تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു (എന്ന്)

മൂസാ നബി(അ)യുടെ ഈ മറുപടി അവർക്ക് കുറേക്കൂടി പ്രതീക്ഷക്ക് വക നൽകുന്നതും, അവർ കൂടുതൽ ബോധവാന്മാരായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഓർമിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

വിഭാഗം - 16

وَلَقَدْ أَخَذْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ بِٱلسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

﴾130﴿ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ (വറുതി പിടിച്ച) കൊല്ലങ്ങളും, ഫലവർഗങ്ങളുടെ കുറവു കൊണ്ടും നാം പിടികൂടുകയുണ്ടായി; അവർ ഓർമ വെക്കുവാൻ വേണ്ടി.

﴾130﴿ وَلَقَدْ أَخَذْنَا നാം പിടിക്കുക (പിടികൂടുക-ശിക്ഷിക്കുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട് آلَ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ, ആൾക്കാരെ بِالسِّنِينَ കൊല്ലങ്ങൾ (ക്ഷാമകാലങ്ങൾ)കൊണ്ട് وَنَقْصٍ കുറവുകൊണ്ടും مِنَ الثَّمَرَاتِ ഫലവർഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള (കായഫലങ്ങളുടെ) لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻവേണ്ടി يَذَّكَّرُونَ ഓർമിക്കും, ഉറ്റാലോചിക്കും

فَإِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلْحَسَنَةُ قَالُوا۟ لَنَا هَٰذِهِۦ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا۟ بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ ۗ

أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمْ عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

﴾131﴿ എന്നാൽ, അവർക്ക് നന്മ വന്നാൽ അവർ പറയും: 'നമുക്ക് (കിട്ടേണ്ടതു)ള്ളത് തന്നെയാണിത്'. അവർക്ക് വല്ല തിന്മയും ബാധിച്ചുവെങ്കിലോ, മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അവർ ദുഃശ്ശകുനമാക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാ! (അറിഞ്ഞേക്കുക:) നിശ്ചയമായും അവരുടെ ശകുനപ്പിഴ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ തന്നെയാകുന്നു. എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

﴾131﴿ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ എന്നാൽ അവർക്ക് വന്നാൽ الْحَسَنَةُ നന്മ, നല്ല കാര്യം قَالُوا അവർ പറയും لَنَا നമുക്കുള്ളതാണ് (നമുക്ക് വേണ്ടതാണ്) هَٰذِهِ ഇത്, ഇവ وَإِنْ تُصِبْهُمْ അവർക്ക് ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ سَيِّئَةٌ വല്ല തിന്മയും, തീയതും يَطَّيَّرُوا അവർ ദുഃശ്ശകുനമാക്കും, ദുർലക്ഷണം പറയും بِمُوسَىٰ മൂസായെക്കൊണ്ട് وَمَنْ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും أَلَا അല്ലാ, അറിയുക إِنَّمَا طَائِرُهُمْ നിശ്ചയമായും അവരുടെ പക്ഷി (ശകുനപ്പിഴ-ദുർലക്ഷണം) عِنْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ (തന്നെ) ആകുന്നു وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

سنين (സിനീൻ) എന്ന പദത്തിന് 'കൊല്ലങ്ങൾ' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ക്ഷാമം പിടിപെട്ട കൊല്ലങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അതും, അതിന്റെ ഏകവചനമായ سنة (സനത്ത്) എന്ന പദവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ طائر (ത്വാഇർ) എന്ന പദത്തിന് 'പക്ഷി' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. പക്ഷികളുടെ ചലനത്തെ ആസ്പദമാക്കി പല ശകുനങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും കണക്കാക്കപ്പെടാറുള്ളത്കൊണ്ട് ശകുനം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അത് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ദുഃശ്ശകുനമാണുദ്ദേശ്യം.

മൂസാ നബി (അ)യുടെ ദൗത്യത്തിന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി ഫിർഔനും അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കും ബാധിച്ച രണ്ട് പരീക്ഷണങ്ങളെപറ്റിയാണ് ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. മറ്റു പല പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണെന്ന വിചാരമോ അതിന്റെ പേരിൽ നന്ദിയോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് തീയത് വരുമ്പോൾ, അത് തങ്ങളിലുള്ള കൊള്ളരുതായ്മമൂലം സംഭവിച്ചതാണെന്ന ബോധവും അവർക്കില്ല. മൂസാ (അ)ന്റെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെയും കൊള്ളരുതായ്മയിൽ നിന്നുണ്ടായ ദുഃശ്ശകുനമാണെന്നേ കണക്കാക്കൂ. വാസ്തവത്തിൽ, അവർക്ക് വരുന്ന ദുഃശ്ശകുനങ്ങളൊക്കെ അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതാകുന്നു. അതിന് കാരണക്കാർ അവർതന്നെയാണ്താനും. എന്നിങ്ങിനെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം.

وَقَالُوا۟ مَهۡمَا تَأۡتِنَا بِهِۦ مِنۡ ءَايَةٍ لِّتَسۡحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحۡنُ لَكَ بِمُؤۡمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

﴾132﴿ അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു: '(മൂസാ) നീ ഞങ്ങളെ പകിട്ടാ(ക്കി വശീകരി)ക്കുവാൻ വേണ്ടി ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട് എന്തുതന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നാലും, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല (തന്നെ)'.

﴾132﴿ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു مَهۡمَا എന്തു തന്നെ تَأۡتِنَا بِهِ നീ അതുകൊണ്ട് വന്നാലും مِنۡ ءَايَةٍ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുമായിട്ട് لِتَسۡحَرَنَا ഞങ്ങളെ നീ പകിട്ടാക്കുവാൻ, വശീകരിക്കുവാൻ بِهَا അതുകൊണ്ട് فَمَا نَحۡنُ എന്നാൽ ഞങ്ങളല്ല لَكَ നിന്നെ بِمُؤۡمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ

ഏത് ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന ദുഃശ്ശാഠ്യത്തിന് പുറമെ, മൂസാ നബി മുഖാന്തരം കാണുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഴുവനും ജാലവിദ്യയാണെന്ന ഒരു ആരോപണവുംകൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَأَرۡسَلۡنَا عَلَيۡهِمُ ٱلطُّوفَانَ وَٱلۡجَرَادَ وَٱلۡقُمَّلَ وَٱلضَّفَادِعَ وَٱلدَّمَ ءَايَٰتٍ مُّفَصَّلَٰتٍ

﴾133﴿ അപ്പോൾ, അവരിൽ നാം ജലപ്രളയവും, വെട്ടുകിളിയും, പേനും (അഥവാ ചെള്ളും), തവളകളും, രക്തവും അയച്ചു; വിശദമാ(യി വ്യക്തമാ)ക്കപെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊണ്ട്.

فَٱسۡتَكۡبَرُوا۟ وَكَانُوا۟ قَوۡمًا مُّجۡرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

എന്നാൽ, അവർ അഹംഭാവം നടിക്കയാണ് ചെയ്തത്. അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു താനും.

﴾133﴿ فَأَرْسَلْنَا അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു)നാം അയച്ചു عَلَيْهِمُ അവരിൽ الطُّوفَانَ ജല പ്രളയം, വെള്ളപ്പൊക്കം, വമ്പിച്ച ആപത്ത് وَالْجَرَادَ വെട്ടുകിളിയും وَالْقُمَّلَ പേനും, ചെള്ളും وَالضَّفَادِعَ തവളകളും وَالدَّمَ രക്തവും ءَايَٰتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിട്ട് مُفَصَّلَٰتٍ വിസ്തരിക്ക(വിശദീകരിക്ക)പ്പെട്ട فَاسْتَكْبَرُوا എന്നിട്ടവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു وَكَانُوا അവരായിരുന്നു താനും, ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു قَوْمًا ഒരു ജനത مُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളായ.

طوفان (ത്വൂഫാൻ) എന്ന പദം എല്ലാവിധ പൊതു ആപത്തുകൾക്കും പറയപ്പെടുമെങ്കിലും വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടുള്ള ആപത്തിലാണ് അധികവും പ്രയോഗം. അതാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ അധിക ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. മഹാവ്യാധികൾ മൂലമുള്ള വമ്പിച്ച ജീവനാശമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. قمل (ക്വുമ്മൽ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പേനാണെന്നും, ഒരുതരം ചെള്ളോ ഈച്ചയോ ആണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. മേൽപറഞ്ഞ ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നും, ജാലവിദ്യയോ മറ്റോ അല്ലെന്നുമൊക്കെ അവർക്ക് നേരത്തെകൂട്ടി പ്രത്യേകം വിവരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നത്രെ آيات مفصلات (വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഫിർഔനും കൂട്ടർക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപറ്റി ബൈബ്ളിൽ (പുറപ്പാട്, പുസ്തകം അധ്യായം 7-10) വളരെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചു കാണാം. എന്നാൽ, മൂസാ നബി (അ)യുടെ കൈ വെള്ള നിറംപൂണ്ട സംഭവം അതിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. വടി സർപ്പമായി മാറിയതും, ജാലവിദ്യക്കാർ പരാജയപ്പെട്ടതും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചതും, ഫിർഔൻ അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ചില പരാമർശങ്ങൾ ക്വുർആനിനോട് യോജിച്ചു കാണാമെങ്കിലും ചിലതൊക്കെ യോജിക്കാതെയും, ചിലത് രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുമാകുന്നു. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപറ്റി കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകുന്ന ബലവത്തായ ഹദീഥുകളോ രിവായത്തുകളോ കാണപ്പെടുന്നില്ല. മുൻഗാമികളിൽ നിന്നുള്ള ഏതാനും രിവായത്തുകൾ നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും മിക്കതും വേദക്കാരിൽ നിന്ന് കേട്ടതും അറിയപ്പെട്ടതുമാണ് താനും. ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തത്തെപറ്റിയും വിശദമായി അറിയാത്തത്കൊണ്ട് ആശയം മനസ്സിലാകാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഒരുകാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. നബി തിരുമേനി ﷺ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത ആളാണ്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി അവിടുത്തേക്ക് പരിചയവുമില്ല. മദീനാ ഹിജ്റഃക്കുശേഷമേ വേദക്കാരുമായി സമ്പർക്കം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. മക്കയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള അറബികളുടെ പൊതുനിലയും ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ല. നന്നെചുരുക്കം വ്യക്തികൾക്കേ എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അവർക്കുപോലും തൗറാത്തിന്റെ പകർപ്പുകളുമായി പരിചയപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ പകർപ്പുകളും അധികമൊന്നും അന്ന് നിലവിലില്ലായിരുന്നു. വേദക്കാരിൽ തന്നെ ഭൂരിഭാഗവും അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, ക്വുർആനിൽ -അതും മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ- മുൻകാല സംഭവങ്ങൾ ഇത്രയും വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ നബി ﷺ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന് അതും വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവാകുന്നു.

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ ٱلرِّجْزُ قَالُوا۟ يَـٰمُوسَى ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ ۖ

﴾134﴿ അവരുടെമേല്‍ ശിക്ഷ ഭവിച്ചപ്പോള്‍, അവര്‍ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിന്റെ റബ്ബ് നിന്റെ അടുക്കല്‍ കരാറു നല്‍കിയ (നിശ്ചയ)പ്രകാരം, അവനോട് ഞങ്ങള്‍ക്കുവേണ്ടി നീ പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക.

لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا ٱلرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٣٤﴾

ഞങ്ങളില്‍ നിന്ന് (ഈ) ശിക്ഷ നീ (നീക്കി) തുറവിയാക്കിത്തന്നുവെങ്കില്‍, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിന്നോടൊപ്പം ഇസ്റാഈല്‍ സന്തതികളെ ഞങ്ങള്‍ അയച്ചുതരുകയും തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلرِّجْزَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ هُم بَـٰلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

﴾135﴿ എന്നാല്‍, ഒരു അവധി- അതവര്‍ പ്രാപിക്കും-വരെ നാം അവരില്‍ നിന്ന് ശിക്ഷയെ (നീക്കി) തുറവിയാക്കിയപ്പോള്‍, അപ്പോള്‍, (അതാ) അവര്‍ (വാക്ക്) ലംഘിക്കുന്നു!

﴾134﴿ وَلَمَّا وَقَعَ സംഭവിച്ച (ഉണ്ടായ)പ്പോള്‍ عَلَيْهِمُ അവരുടെമേല്‍, അവരില്‍ الرِّجْزُ കുലുക്കം, മ്ലേച്ഛത (ശിക്ഷ) قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു يَامُوسَى മൂസാ ادْعُ لَنَا നീ ഞങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുക رَبَّكَ നിന്റെ റബ്ബിനോട് بِمَا عَهِدَ അവന്‍ കാരാറ് (ഉത്തരവ്) നല്‍കിയ പ്രകാരം (നല്‍കിയതുകൊണ്ട്) عِندَكَ നിന്റെ അടുക്കല്‍ لَئِن كَشَفْتَ നീ നീക്കി (തുറവിയാക്കി)തന്നെങ്കില്‍ عَنَّا ഞങ്ങളില്‍ നിന്ന് الرِّجْزَ ശിക്ഷയെ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും وَلَنُرْسِلَنَّ ഞങ്ങള്‍ അയക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും مَعَكَ നിന്റെ കൂടെ بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈല്‍ സന്തതികളെ ﴾135﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا എന്നിട്ട് നാം തുറവിയാക്കി (നീക്കി)യപ്പോള്‍ عَنْهُمُ അവരില്‍ നിന്ന് الرِّجْزَ ശിക്ഷയെ إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരവധിവരെ هُمْ അവര്‍ بَالِغُوهُ അതിങ്കല്‍ എത്തുന്നവരാണ് إِذَا هُمْ അപ്പോള്‍ അവര്‍ (അതാ) يَنكُثُونَ ലംഘിക്കുന്നു

മേല്‍ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകള്‍ അനുഭവപ്പെടുമ്പോള്‍, മൂസാ നബി (അ)യെ സമീപിച്ചു ഞങ്ങള്‍ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, ഇസ്റാഈല്യരെ വിട്ടുതരാമെന്നും അവര്‍ വാക്ക് കൊടുക്കുകയും, ആപത്തില്‍ നിന്ന് രക്ഷക്കായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുവാന്‍ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുകയും ആപത്ത് നീങ്ങുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാല്‍, പിന്നെയും സ്ഥിതി മുമ്പത്തെപ്പോലെതന്നെ. അങ്ങിനെ, അവര്‍ക്ക് എത്താവുന്നേടത്തോളം കാലം അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു ഒഴിവ് നല്‍കി. എന്നിട്ടൊന്നും അവര്‍ വാക്ക് പാലിച്ചില്ല എന്നു സാരം.

فَٱنتَقَمۡنَا مِنۡهُمۡ فَأَغۡرَقۡنَٰهُمۡ فِي ٱلۡيَمِّ بِأَنَّهُمۡ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُواْ عَنۡهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٣٦﴾

﴿136﴾ അപ്പോൾ, നാം അവരോട് പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു; അങ്ങനെ, അവരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു); (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപറ്റി അവർ അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ.

﴿136﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ അപ്പോൾ അവരോട് നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു فَأَغْرَقْنَاهُمْ അങ്ങനെ നാം അവരെ മുക്കി فِي الْيَمِّ സമുദ്രത്തിൽ بِأَنَّهُمْ അവരാണെന്നതുകൊണ്ട്, അവർ (ആയ) കാരണത്താൽ كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കി (എന്ന) بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ وَكَانُوا അവർ ആയിരിക്കുക (ആയിത്തീരുക)യും ചെയ്തു (വെന്ന) عَنْهَا അവയെപറ്റി غَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം മൂസാ (അ) ഇസ്റാഈല്യരെയും കൂട്ടി ഒരു രാത്രി ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് കിഴക്കോട്ട് പുറപ്പെട്ടു. വഴിമദ്ധ്യേ ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തി, അവന്റെ കല്പനപ്രകാരം മൂസാ നബി (അ) തന്റെ വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചു. ജലം ഇരുവശത്തേക്കും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും മദ്ധ്യത്തിലൂടെ തുറന്നു വിശാലമായ ഒരു വഴിയുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ വഴിയിലൂടെ ഇസ്റാഈല്യർ സുരക്ഷിതരായി കടന്നുപോയി അക്കരെപറ്റി. അവരെ പിന്തുടർന്ന് വന്നിരുന്ന ഫിർഔനും സൈന്യവും ആ വഴിയിൽ ഇറങ്ങിയതോടെ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി അവർ അതിൽപെട്ടു മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂഃ ത്വാഹായിലും, ശുഅറാഇലും ദുഖാനിലും ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശദമായി അറിയേണ്ടുന്നവർ സൂഃ ത്വാഹാക്ക് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും കാണുക.

وَأَوۡرَثۡنَا ٱلۡقَوۡمَ ٱلَّذِينَ كَانُواْ يُسۡتَضۡعَفُونَ مَشَٰرِقَ ٱلۡأَرۡضِ وَمَغَٰرِبَهَا ٱلَّتِي بَٰرَكۡنَا فِيهَاۖ

﴿137﴾ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ (ആ) ജനതക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നാം അനുഗ്രഹം നൽകിയിട്ടുള്ള ഭൂമിയുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളെ,

وَتَمَّتۡ كَلِمَتُ رَبِّكَ ٱلۡحُسۡنَىٰ عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُواْۖ

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വളരെ നല്ലതായ വാക്ക് ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിൽ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. അവർ ക്ഷമിച്ചത് നിമിത്തം.

وَدَمَّرۡنَا مَا كَانَ يَصۡنَعُ فِرۡعَوۡنُ وَقَوۡمُهُۥ وَمَا كَانُواْ يَعۡرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

ഫിർഔനും, അവന്റെ ജനങ്ങളും നിർമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവർ കെട്ടി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും നാം തകർത്തുകയും ചെയ്തു.

﴿137﴾ وَأَوۡرَثۡنَا നാം അവകാശപ്പെടുത്തി (അനന്തരമാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു
ٱلۡقَوۡمَ ജനങ്ങൾക്ക് ٱلَّذِينَ كَانُواْ ആയിരുന്നതായ يُسۡتَضۡعَفُونَ അവർ ബലഹീനരാക്കപ്പെടും,
അവർക്ക് ദുർബ്ബലത കൽപ്പിക്കപ്പെടും مَشَـٰرِقَ ഉദയ (കിഴക്ക്) സ്ഥല(ഭാഗ)ങ്ങളെ ٱلۡأَرۡضِ
(ആ) ഭൂമിയുടെ وَمَغَـٰرِبَهَا അതിന്റെ അസ്തമയ (പടിഞ്ഞാറ്) സ്ഥല(ഭാഗ)ങ്ങളെയും
ٱلَّتِي بَـٰرَكۡنَا നാം അനുഗ്രഹം-അഭിവൃദ്ധി-ആശീർവാദം നൽകിയതായ فِيهَا അതിൽ
وَتَمَّتۡ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു كَلِمَتُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്ക്, വാക്യം ٱلۡحُسۡنَىٰ
വളരെ നല്ല, അതിസുന്ദരമായ, ഏറ്റം നല്ല عَلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَـٰٓءِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിൽ,
ഇസ്റാഈല്യർക്ക് بِمَا صَبَرُواْ അവർ ക്ഷമിച്ച(സഹിച്ച)ത് നിമിത്തം وَدَمَّرۡنَا നാം
തകർത്തുക (താറുമാറാക്കുക)യും ചെയ്തു مَا كَانَ ആയിരുന്നത് يَصۡنَعُ പ്രവർത്തിക്കും,
ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും فِرۡعَوۡنُ ഫിർഔൻ وَقَوۡمُهُۥ അവന്റെ ജനതയും وَمَا كَانُواْ
അവരായിരുന്നതും يَعۡرِشُونَ അവർ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കും, കെട്ടിപ്പൊക്കും

ബലഹീനമായി ഗണിക്കപ്പെട്ട ജനത ഇസ്റാഈല്യർ തന്നെ. അവർക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട അനുഗൃഹീത ഭൂമി ഫലസ്തീൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശാം പ്രദേശവുമാകുന്നു. ٱلۡأَرۡضِ ٱلَّتِي بَـٰرَكۡنَا فِيهَا (നാം ബറക്കത്ത് നൽകിയത്-അഥവാ അനുഗ്രഹിച്ച ഭൂമി) എന്ന് ശാം പ്രദേശങ്ങളെ ക്വുർആനിൽ വേറെ സ്ഥലത്തും വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (17:1). കൃഷി വ്യവസായങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിലും ഫലപുഷ്ടിയിലും ശാംപ്രദേശം അന്നും ഇന്നും പ്രസിദ്ധമത്രെ. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ കാലം തൊട്ട് ഈസാ നബി (അ)യുടെ കാലംവരെയായി വളരെയധികം പ്രവാചകന്മാരുണ്ടായതും ആ പുണ്യഭൂമിയിൽ തന്നെ. അതിന്റെ കിഴക്ക് ഭാഗത്തും പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുമുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും അവർക്ക് അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തുവെന്നർത്ഥം. മുമ്പ് ഭൂമിയിൽ എവിടെയും അധികാരമോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഇല്ലാതെ, മർദ്ദിതരും അടിമകളുമായിക്കഴിയുകയായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. അതേ സമയത്ത് ഫിർഔന്റെയും കൂട്ടരുടെയും കഥ നേരെ മറിച്ചും. ഫിർഔനും സൈന്യവും കടലിൽ മുങ്ങി നശിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ നേടിവെച്ചിരുന്ന കണക്കറ്റ സമ്പാദ്യങ്ങളും, കോട്ടകൾ, കൊട്ടാരങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ, കൂറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങൾ, തോട്ടങ്ങൾ, കൃഷികൾ മുതലായവയെല്ലാം തകർന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്റാഈല്യർ സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴേക്കും ശാം രാജ്യങ്ങൾ അവരുടെ അധീനത്തിൽ വന്നുവെന്നും, ഫിർഔനും സൈന്യവും മുങ്ങിനശിച്ചപ്പോഴേക്കും ഈജിപ്തിൽ അവരുടെ വകയായുള്ളതെല്ലാം തകർന്നു നശിച്ചുവെന്നുമല്ല അല്ലാഹു

പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ആ സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് ക്രമേണ ആ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നത്രെ. ചെങ്കടൽ കടന്നതിനുശേഷം സംഭവബഹുലമായ നാൽപത് വർഷത്തിനുശേഷമാണ് ഇസ്റാഈല്യർക്ക് ശാം പ്രദേശങ്ങളിൽ കുടിയേറിപ്പാർക്കുവാനും ആ രാജ്യങ്ങൾ അധീനപ്പെടുത്തി സുഖജീവിതം അനുഭവിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞത്. അതുപോലെ, ഫിർഔനും കൂട്ടരും മുങ്ങിനശിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പലതരം ശിക്ഷകളാൽ നാശോന്മുഖമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഈജിപ്ത് അതോടുകൂടി ഇടയനില്ലാത്ത ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെപ്പോലെ അനാഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഭാരപ്പെട്ട ജോലികൾക്കെല്ലാം യന്ത്രം കണക്കെ ക്വിബ്ത്വികൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് ഇസ്റാഈല്യരെയായിരുന്നു. അവർ കടൽ താണ്ടി രക്ഷപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആ വാതിലും അടഞ്ഞുപോയി. അങ്ങനെ, ഫിർഔനും അവന്റെ ജനതയും ഈജിപ്തിൽ നിർമിച്ചതും കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരുന്നതുമെല്ലാം ക്രമേണ തകർന്നു ശൂന്യമാകുകയും ചെയ്തു.

129-ാം വചനത്തിൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെ നശിപ്പിച്ചു തരുകയും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ പകരമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തേക്കാമെന്ന് മൂസാ (അ) ഇസ്റാഈല്യരോട് പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. മൂസാ (അ)ന്റെ ജനന സംഭവവും സന്ദർഭവും വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ സൂറത്തുൽ ക്വസ്വസ്വിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ഭൂമിയിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യണമെന്നും, അവരെ നേതാക്കളാക്കണമെന്നും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കണമെന്നും, അവർക്ക് ഭൂമിയിൽ സ്വാധീനം നൽകണമെന്നും, ഫിർഔനും ഹാമാനും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും അവരിൽ നിന്ന് ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് ജാഗരൂകരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നും നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു' (ക്വസ്വസ്വ് 5,6). ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ സൈന്യത്തിന്റെയും നാശത്തോടുകൂടി ഇതെല്ലാം പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. അതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് .....وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ (ഇസ്റാഈല്യർ ക്ഷമിച്ചത് നിമിത്തം, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വളരെ നല്ലതായ വാക്ക് അവരിൽ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

മൂസാ നബി (അ)യുടെ ദൗത്യ പ്രബോധനത്തെത്തുടർന്നു ഫിർഔനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ വെച്ചു അവസാനിച്ചു. അടുത്ത വചനം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയായ ഇസ്റാഈല്യരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു:-

وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ فَأَتَوْا۟ عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا۟ يَٰمُوسَى ٱجْعَل

(138) ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം വിട്ടുകടത്തി (രക്ഷപ്പെടുത്തി); എന്നിട്ട്, തങ്ങളുടെ ചില ബിംബങ്ങളുടെ അരികിൽ ഭജനമിരിക്കുന്ന ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കൽ അവർ വന്നു(ചേർന്നു).

لَنَآ إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, ഇവർക്ക് ചില ദൈവങ്ങളുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവത്തെ നീ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരണം'. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, അറിവില്ലാത്ത ഒരു(മൂഢ) ജനതയാകുന്നു.

﴾138﴿ وَجَاوَزْنَا നാം വിട്ടു കടക്കുകയും ചെയ്തു (നാം കടത്തി) بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ ٱلْبَحْرَ സമുദ്രം, (ആ) കടൽ فَأَتَوْا എന്നിട്ടവർ വന്നു, അങ്ങനെ അവർ ചെന്നു عَلَىٰ قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കൽ, ജനതയിൽ, ജനതയിലൂടെ يَعْكُفُونَ അവർ ഭജനമിരിക്കുന്നു عَلَىٰٓ أَصْنَامٍ ചില ബിംബങ്ങളുടെ അടുക്കൽ لَّهُمْ തങ്ങളുടെ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَٰمُوسَى മൂസാ ٱجْعَل لَّنَا ഞങ്ങൾക്ക് നീ (താങ്കൾ) ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുക, ആക്കിത്തരണം إِلَٰهًا ഒരാരാധ്യ വസ്തുവെ (ദൈവത്തെ) كَمَا لَهُمْ അവർക്കു (ഇവർക്കു)ള്ളതു പോലെ ءَالِهَةٌ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾ (ദൈവങ്ങൾ) قَالَ إِنَّكُمْ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ് تَجْهَلُونَ വിവരമില്ലാത്ത (അജ്ഞരായ-വിഡ്ഢികളായ മൂഢൻമാരായ).

إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَٰطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٤٠﴾

﴾139﴿ 'നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ-അവർ ഏതൊന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവോ അത് [ആമാർഗം]-മുറിച്ചു (നശിപ്പിച്ചു) കളയപ്പെടുന്നതാകുന്നു; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു.'

﴾140﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു : 'അല്ലാഹു അല്ലാത്തതിനെയോ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായി (തേടി) അന്വേഷിക്കുന്നത് ?' അവൻ നിങ്ങളെ ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (എന്നിരിക്കെ)!

﴾139﴿ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ مُتَبَّرٌ മുറിച്ചു കളയപ്പെടുന്ന(നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന)താണ് مَا യാതൊന്ന്, എന്തോ (അത്) هُمْ അവർ فِيهِ അതിലാണ് وَبَاطِلٌ ഫലശൂന്യ (അർത്ഥരഹിത-നിരർത്ഥ)വുമാകുന്നു مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത്, ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുക. ﴾140﴿ قَالَ أَغَيْرَ ٱللَّهِ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ أَبۡغِيكُمۡ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തേടുന്നു (അന്വേഷിക്കുന്നു) إِلَٰهٗا ആരാധ്യനായി, ദൈവമായിട്ട് وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവൻ ആയിരിക്കെ فَضَّلَكُمۡ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ) عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ലോകരെക്കാൾ

കഴിഞ്ഞ 136-ാം വചനത്തിൽ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ചുവെന്നും, ഈ വചനത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരെ നാം സമുദ്രം കടത്തി എന്നും പറഞ്ഞത് ഒരേ സംഭവം തന്നെ. ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ ആൾക്കാരുടെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും നിഷേധത്തിന്റെയും ഫലം അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ കാണിച്ചു കൊടുത്തുവെന്ന നിലക്കാണ് അവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞ് അതിന്റെ ഓർമയും പുതുമയും നശിക്കുന്നതിന്റെ മുമ്പ് തന്നെ ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിന്നുണ്ടായതും അവരുടെ നന്ദികേടിനും ബുദ്ധിഹീനതക്കും മകുടോദാഹരണവുമായ ഒരു സംഭവത്തിന്റെ തുടക്കം എന്ന നിലക്കാണ് അവരെ നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടത്തി എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ; ഫിർഔനും സൈന്യവും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, മൂസാ നബി(അ)യും ഇസ്റാഈല്യരും ചെങ്കടൽ കടന്ന് രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന് ശേഷം വഴി മദ്ധ്യെ ഇസ്റാഈല്യർ ബിംബാരാധകരായ ഒരു ജനതയുടെ വാസസ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു. അവർ ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതും അവയുടെ ചുറ്റും ഭജനത്തിലും ധ്യാനത്തിലുമിരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർക്ക് അവരുടെ പഴയ ബിംബാരാധനയുടെയും പശു പൂജയുടെയും ഓർമ വന്നു. ഇവരെപ്പോലെ ഞങ്ങൾക്കും വല്ല ദൈവങ്ങളെയും അനുവദിച്ചു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നായി. അതിനു വേണ്ടി അവർ മൂസാ നബി(അ)യോടു അപേക്ഷിച്ചു. ഇതാണ് സംഭവം.

മൂസാ (അ) അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയിൽ ഒന്നാമതായി അവരുടെ വിഡ്ഢിത്തം അവരെ ഓർമപ്പെടുത്തി. അതായത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, അധികാര ശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയിരുന്ന ഫിർഔന്റെയും സൈന്യത്തിന്റെയും അതിദാരുണമായ കലാശവും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച മഹാനുഗ്രഹവും മറ്റനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഇത്രയും വേഗം അതെല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ബിംബാരാധകൻമാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കും ചില ദൈവങ്ങൾ വേണമെന്ന് നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം വിഡ്ഢികൾ തന്നെയാണ് എന്നുണർത്തി. പിന്നീട് ബിംബാരാധകരായ ഈ ജനങ്ങളുടെ മാർഗം പിഴച്ചതും ഭാവിയില്ലാത്തതുമാണെന്നും ചൂണ്ടികാട്ടി. അവസാനം അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു : അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം അംഗീകരിച്ചവരെന്ന നിലക്ക് ലോകത്ത് മറ്റാർക്കും ഇതേവരെ ലഭിക്കാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളും സ്ഥാന പദവിയും നൽകി നിങ്ങളെ അവൻ ഉൽകൃഷ്ടസമുദായമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെത്തന്നെ വേണമെന്നാണോ എന്നോട് നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ? അതിന് സമ്മതിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിയാണ് ഞാനെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്........... ? ഇസ്റാഈല്യർ കണ്ട ബിംബാരാധകരായിരുന്ന ആ ജനത ചില പൗരാണിക അറബി ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, അതല്ല-പിന്നീട് ഇസ്റാഈ

ല്യർക്ക് ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്ന - അമാലിക്വ (*) വർഗത്തിൽപെട്ടവരായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു. രണ്ടായാലും ശരി, ചെങ്കടലിന്റെ കിഴക്കെ കര തൊട്ടു ഫലസ്തീൻ വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ അധികം താമസിയാതെ ഇസ്റാഈല്യരുടെ പ്രതാപത്തിൻ കീഴിലായിത്തീരുകയും, ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന് പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഇമാം അഹ്മദ്, നസാഈ, ഇബ്നുജരീർ (റ) എന്നിവർ അബൂവാക്വിദില്ലൈഥി (റ)യിൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു : ഞങ്ങൾ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺയൊന്നിച്ച് ഹുനയ്നിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു പോകുകയായിരുന്നു. അവിടെ (വഴിയിൽ) ഒരു ഇലന്തമരം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിശ്വാസികൾ അതിന്റെ അടുത്തു ഭജനമിരിക്കുകയും, അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ അതിൻമേൽ (പുണ്യംകരുതി) കെട്ടിതൂക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിന് ദാത്തു അൻവാത്വ് (ذات انواط കെട്ടിത്തൂക്കുന്നത്) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു വലിയ ഇലന്തമരത്തിനടുത്തുകൂടി പോകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു : റസൂലേ അവർക്കു ദാത്തുഅൻവാത്വുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു മരം നിശ്ചയിച്ചുതന്നാലും! അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു :, അല്ലാഹു അക്ബർ! സത്യമായും ഇതു മൂസാ (അ) നോട് ഇസ്റാഈല്യർ ചോദിച്ചതുപോലെയാണല്ലോ! പിന്നീട് തിരുമേനി ഈ ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ (138, 139 വചനങ്ങൾ) ഓതുകയും ചെയ്തു. ഈ മാതിരിയിലുള്ള ചില ആരാധ്യ വൃക്ഷങ്ങളും, മതിലുകളും കെട്ടിടങ്ങളുമൊക്കെ ഇന്നും മുസ്ലിം സമുദായ മദ്ധ്യെ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളത് അനിഷേധ്യമായ ഒരു വസ്തുതയാകുന്നു. അത്തരം വസ്തുക്കളിൽ വല്ല സാധനങ്ങളും വെച്ചെടുക്കുകയോ തടവിത്തൊടുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഒരു പുണ്യമായി കരുതപ്പെടുകയും പതിവുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയും അത്തരം കൃത്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ മൂക്കിൻമേൽ കൈവിരൽ വെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞുപോകും : അല്ലാഹു അക്ബർ എന്ന്! മൂസാ (അ) ഇസ്റാഈല്യരോട് പറഞ്ഞ അതേ വാക്യം انكم قوم تجهلون (നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിവരമില്ലാത്ത ജനങ്ങളാണ്)എന്നു തന്നെയാണ് അങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളത്. അല്ലാഹു മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് നേർമാർഗവും തന്റേടവും നൽകട്ടെ. ആമീൻ

وَإِذْ أَنجَيْنَـٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ

﴾141﴿ (ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ) ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ നിങ്ങൾക്ക് കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവരിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അവർ അറുകൊല നടത്തുകയും,

(*)അമാലിക്വ(عمالقة = അമലേക്യർ) എന്നു പറയുന്നത് ഈജിപ്തിന്റെ കിഴക്കും ഫലസ്തീന്റെ തെക്കുമായിസ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മരു പ്രദേശങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി നിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന വർഗമാകുന്നു. ഇവരോട് ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണ് ഇസ്റാഈല്യർ അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫലസ്തീൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പിന്നീട് കുടിയേറിപ്പാർത്തത്.

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ

നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീക(ളായ മക്ക)ളെ ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

അതിൽ (നിങ്ങൾക്ക്) നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

《141》 وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്ന് يَسُومُونَكُمْ അവർ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ سُوءَ الْعَذَابِ ദുഷിച്ച (കടുത്ത-മോശകരമായ) ശിക്ഷ يُقَتِّلُونَ അവർ അറുകൊല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു (കൊണ്ടിരിക്കെ) أَبْنَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ وَيَسْتَحْيُونَ അവർ ജീവിക്കുമാറാക്കുക (ബാക്കിയാക്കുക)യും نِسَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ وَفِي ذَٰلِكُمْ അതിലുണ്ട് بَلَاءٌ ഒരു പരീക്ഷണം مِنْ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നും عَظِيمٌ വമ്പിച്ച

മേൽ വിവരിച്ചതും, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാർ കണ്ടനുഭവിച്ചതുമായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്റാഈല്യരെ അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ആ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന നിങ്ങൾ അതിന്റെ പേരിൽ സദാ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുകയും അവന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച്കൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണ്ടതാണെന്ന് താൽപര്യം. തുടർന്ന്കൊണ്ട് അതിനു ശേഷമുണ്ടായ ചില പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു:

വിഭാഗം - 17

۞ وَوَٰعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَٰهَا بِعَشْرٍ

《142》 മൂസായോട് മുപ്പത് രാത്രിക്കു നാം വാഗ്ദാനം നടത്തുകയുണ്ടായി : അതിനെ (വീണ്ടും) ഒരു പത്തു (രാത്രി) കൊണ്ട് നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

فَتَمَّ مِيقَٰتُ رَبِّهِۦٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബിന്റെ നിശ്ചിത സമയം നാൽപത് രാത്രിയായി തികഞ്ഞു.

وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَٰرُونَ ٱخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾

മൂസാ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനോട് പറയുകയും ചെയ്തു : (എന്റെ അഭാവത്തിൽ) നീ എന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുക; നീ നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക; കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ മാർഗത്തെ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്.

﴾142﴿ وَوَاعَدْنَا നാം വാഗ്ദാനം (കരാർ) നടത്തി (നിശ്ചയം ചെയ്തു) مُوسَىٰ മൂസായോട്, മൂസയുമായി ثَلَاثِينَ لَيْلَةً മുപ്പത് രാത്രിക്ക് (ദിവസത്തേക്ക്) وَأَتْمَمْنَاهَا അവയെ (അതിനെ) നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു بِعَشْرٍ ഒരു പത്ത് കൊണ്ട് فَتَمَّ അങ്ങനെ പൂർത്തിയായി, തികഞ്ഞു مِيقَاتُ നിശ്ചിതസമയം, സമയ നിശ്ചയം رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ أَرْبَعِينَ നാൽപത് لَيْلَةً രാത്രി (ദിവസം) وَقَالَ مُوسَىٰ മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു لِأَخِيهِ هَارُونَ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനോട് اخْلُفْنِي നീ എനിക്ക് പിൻഗാമിയാകുക (പ്രതിനിധീകരിക്കുക) فِي قَوْمِي എന്റെ ജനതയിൽ وَأَصْلِحْ നന്നാക്കുക (നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുക وَلَا تَتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത് سَبِيلَ മാർഗം, വഴി الْمُفْسِدِينَ നാശം (കുഴപ്പം)ഉണ്ടാക്കുന്നവരുടെ.

ഇതുവരെയും മൂസാ നബി(അ)ക്കു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യം മുപ്പത് ദിവസവും, പിന്നീട് അതിനുശേഷം പത്തു ദിവസംകൂടി ആകെ നാൽപത് ദിവസം നോമ്പും ധ്യാനവുമായി സീനാമലയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടണമെന്നും, അതിനുശേഷം തൗറാത്ത് നൽകാമെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ നബി(അ) യോട് നിശ്ചയം ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ തനിക്കുപകരം ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുവാനും അവരെ നയിക്കുവാനും സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി(അ)യെ അദ്ദേഹം ഏൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ആവശ്യമായി കാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നും അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനും പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാറൂൻ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനും (*)അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം തനിക്ക് ഒരു സഹായകനായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകൊടുത്ത പ്രവാചകനുമായിരുന്നു. സൂ: ത്വാഹയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ജനതയുടെ സ്വഭാവ പ്രകൃതി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയ ആളാണല്ലോ മൂസാ നബി (അ). അതാണ് സഹോദരനോട് ഇങ്ങിനെ പ്രത്യേകം വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്യുവാൻ കാരണം.

ദിവസം (يَوْمٌ) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ لَيْلَةٌ(രാത്രി) എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുക അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുണ്ട്. അതാണിവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. ഇതുപോലെത്തന്നെ يَوْمٌ (യൗമ്) എന്ന വാക്ക് ദിവസം എന്ന അർത്ഥത്തിന് പുറമെ 'പകൽ' (نَهَار) എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. നാൽപതു രാത്രി നിശ്ചയിച്ചുവെന്ന് പറയാതെ, ആദ്യം മുപ്പത്, പിന്നീട് പത്തുംകൂടി നാൽപത് പൂർത്തിയായി എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ നിശ്ചയം മുപ്പത് ദിവസമായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് എന്തോ കാരണത്താൽ പത്തും കൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം (**) ഇതിന്റെ കാരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നതിന് പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നുമില്ല.

(*) ഹാറൂൻ നബി(അ) ക്ക് മൂസാ നബി(അ)യെക്കാൾ അൽപം വയസ്സു കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു വെന്ന് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണാം. ഫറോവയോട് സംസാരിച്ച കാലത്ത് മോശെക്ക് എൺപത് വയസ്സും, അഹറോന്ന് എൺപത്തിമൂന്ന് വയസ്സുമായിരുന്നു എന്ന് ബൈബ്ളും പറയുന്നു. (പുറപ്പാട് : 7 ൽ 7)

(**) മോശെ അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെയും വെള്ളം കുടിക്കാതെയും നാൽപത് പകലും നാൽപത് രാവും യഹോവയോടു കൂടെയായിരുന്നുവെന്നത്രെ ബൈബ്ൾ പറയുന്നത് (പുറ:34 ൽ 28)

ആദ്യത്തെ മുപ്പത് ദിവസം ദുൽക്വഅ്ദഃ മാസവും പിന്നത്തെ പത്തു ദിവസം ദുൽഹിജ്ജഃ മാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ പത്ത് ദിവസവും ആയിരുന്നുവെന്നത് മുജാഹിദ്, മസ്റൂക്വ്, ഇബ്നു ജുറൈജ് (റ) എന്നിവരും ഇബ്നു അബ്ബാസും (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الله اعلم

وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَـٰتِنَا وَكَلَّمَهُۥ رَبُّهُۥ قَالَ رَبِّ أَرِنِىٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِى وَلَـٰكِنِ ٱنظُرْ إِلَى ٱلْجَبَلِ فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِى ۚ

﴾143﴿ നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു മൂസാ വരുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ റബ്ബേ! എനിക്ക് (നിന്നെ) കാട്ടിത്തരേണമേ-ഞാൻ നിന്നിലേക്ക് (ഒന്നു) നോക്കിക്കൊണ്ടെ! അവൻ പറഞ്ഞു: നീ എന്നെ കാണുകയില്ല തന്നെ; എങ്കിലും നീ (ആ) മലയിലേക്ക് നോക്കുക: (അതായത്:) എന്നിട്ട് അത് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഉറച്ചു നിന്നുവെങ്കിൽ വഴിയെ നീ എന്നെ കണ്ടുകൊള്ളും.

فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُۥ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ سُبْحَـٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് മലയിലേക്ക് വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, അതു അതിനെ പൊടിയാക്കി (തകർത്തു); മൂസാ ബോധമറ്റവനായി വീഴുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധം വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ [നിനക്ക് സ്തോത്രം] ! ഞാൻ നിന്നിലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങി; ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഒന്നാമത്തേവനുമാകുന്നു.

﴾143﴿ وَلَمَّا جَاءَ വന്നപ്പോൾ مُوسَى മൂസാ لِمِيقَاتِنَا നമ്മുടെ നിശ്ചയ സമയത്തേക്ക് وَكَلَّمَهُ അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് قَالَ رَبِّ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ റബ്ബേ أَرِنِي എനിക്ക് നീ കാണിച്ചു തരണം أَنْظُرْ إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് ഞാൻ നോക്കട്ടെ (കാണട്ടെ) قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു لَنْ تَرَانِي നിശ്ചയമായും നീ എന്നെ കാണുന്നതല്ല, കാണുകയില്ലതന്നെ وَلَـٰكِنِ എങ്കിലും, എന്നാൽ انْظُرْ നീ നോക്കുക إِلَى الْجَبَلِ മലയിലേക്ക് فَإِنِ اسْتَقَرَّ എന്നിട്ട് (അതായത്) അതു ഉറച്ച് (സ്ഥിരപ്പെട്ടു) നിന്നെങ്കിൽ مَكَانَهُ അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ تَرَانِي നീ എന്നെ കാണും فَلَمَّا تَجَلَّى എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ

رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബ് لِلْجَبَلِ മലയിലേക്ക്, പർവ്വതത്തിന് جَعَلَهُ അവൻ അതിനെ دَكًّا ആക്കി പൊടി,തുരുമ്പ് وَخَرَّ (അടഞ്ഞ്) വീഴുകയും ചെയ്തു مُوسَى മൂസാ صَعِقًا ബോധമറ്റവനായി,നിശ്ചേഷ്ടനായി فَلَمَّا أَفَاقَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധം വന്നപ്പോൾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു سُبْحَانَكَ നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ,നിനക്ക് സ്തോത്രം تُبْتُ ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ أَوَّلُ ഒന്നാമനാണ് الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ

قَالَ يَٰمُوسَىٰٓ إِنِّى ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِى وَبِكَلَٰمِى فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

《144》 അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു : മൂസാ, നിശ്ചയമായും എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾ കൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും നിന്നെ ഞാൻ (മറ്റു) മനുഷ്യരെക്കാൾ (പ്രത്യേകമാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഞാൻ നിനക്കു നൽകിയത് നീ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു] കൊള്ളുക. നീ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക

《144》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു يَا مُوسَى മൂസാ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ اصْطَفَيْتُكَ നിന്നെ തിരഞ്ഞു (തെളിയിച്ചു)എടുത്തിരിക്കുന്നു عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യരേക്കാൾ بِرِسَالاتِي എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾകൊണ്ട് وَبِكَلامِي എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും فَخُذْ അതിനാൽ എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു)കൊള്ളുക مَا آتَيْتُكَ നിനക്ക് ഞാൻ നൽകിയത് وَكُنْ ആയിരിക്കയും ചെയ്യുക مِنَ الشَّاكِرِينَ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

നിശ്ചയം പൂർത്തിയാക്കി മൂസാ നബി (അ) വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോട് സംസാരിച്ചു. സ്വപ്നം വഴിയോ, മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിച്ചോ നൽകുന്ന വഹ്‌യ്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മറയുടെ അപ്പുറത്ത് നിന്നുള്ള സംസാരം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദൂതനെ -അഥവാ മലക്കിനെ-അയച്ചുകൊണ്ട് നൽകുന്ന വഹ്‌യ് എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലല്ലാതെ അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനോട് സംസാരിക്കുന്നതല്ല എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ: ശൂറായിലെ 51-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക) ഇവയിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള സംസാരമാണ് മൂസാ നബി(അ)യുമായി നടന്നത്. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം മൂസാ നബി(അ)ക്കല്ലാതെ മററാർക്കും ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അതു വ്യക്തമാവുന്നു. മൂസാ (അ) ഈജിപ്തിൽ നിന്നും അഭയാർത്ഥിയായി മദ്‌യനിൽ ചെന്നു ഏതാനും കൊല്ലം താമസിച്ച ശേഷം അവിടെ നിന്നും ഭാര്യാസമേതം ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോഴായിരുന്നു സീനാ താഴ്‌വരയിൽ വെച്ചു ആദ്യമായി അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം അദ്ദേഹം കേട്ടത്. ആ അവസരത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് റസൂലായി അയച്ചതും. ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത് അദ്ദേഹം തൗറാത്ത് ഏറ്റുവാ

ഞാൻ വേണ്ടി നിശ്ചയ പ്രകാരം സീനാ പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ സംസാരത്തെക്കുറിച്ചുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം എങ്ങിനെയായിരിക്കും ? അതിന് അക്ഷരവും ശബ്ദവുമുണ്ടോ ? ഏതു ഭാഷയിലായിരിക്കും ? ഇതൊന്നും നമുക്ക് അറിയുവാനോ സങ്കൽപിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. സൃഷ്ടികളുടെ സംസാരങ്ങളുമായി അതിന് യാതൊരു വിധ സാമ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്ന് നമുക്കു തീർത്തു പറയാം. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം-മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ മഹാഭാഗ്യം-ആസ്വദിച്ചപ്പോൾ മൂസാ നബി(അ) ക്കുണ്ടായ മധുരമോഹനമായ അനുഭവം നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യംകൂടി സിദ്ധിച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അത്യാവേശം ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു: റബ്ബേ ! ഈയുള്ളവനു നിന്നെ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം കൂടി നൽകൂണേ ! എനിക്ക് നിന്നെ കാണുമാറാക്കിത്തരണേ ! ഞാനൊന്നു നോക്കികാണട്ടെ(رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ)മൂസാ നബി(അ)യുടെ വിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടല്ല, വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ടുമല്ല, രാജാധിരാജനായ പരമോൽകൃഷ്ടനായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിതമഹത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമല്ല ആ അപേക്ഷ, ആ തിരു സംസാരങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, ആ തിരുസന്നിധിയെ ഒന്നു കണ്ടാസ്വദിക്കുവാനുണ്ടായ അടങ്ങാത്ത മോഹം കൊണ്ടു മാത്രം.

എല്ലാമെല്ലാം അറിയുന്ന അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചില്ല, ആ അപേക്ഷയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ആർക്കും സാധ്യമല്ലാത്തതും, ഈ ലോകത്ത് പ്രകൃതിക്കതീതമായതുമാണ് അക്കാര്യമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു : നിനക്കെന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല (لَن تَرَانِي)അതോടൊപ്പം, ആ കാഴ്ച താങ്ങുവാനുള്ള ശക്തി അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ എത്രയോ ഉറപ്പും കെൽപുമുള്ള ആ പർവ്വതത്തിന്നുപോലുമില്ലെന്ന് അനുഭവത്തിലൂടെ കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു : എങ്കിലും ആ മലയിലേക്ക് നോക്കൂ : അത് അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിനക്കെന്നെ കണ്ടേക്കാവുന്നതാണ് وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ.... എന്നിട്ട് റബ്ബ് മലയിലേക്ക് വെളിപ്പെട്ടു. ഉടനെ അതു പൊടി പൊടിയായി. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വെളിപ്പാട് എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാം. അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധതക്കും അനുയോജ്യമായ ഒരു വെളിപ്പാടായിരിക്കും അതെന്ന് മാത്രം നമുക്ക് പറയാം. അബൂസഈദിൽ ഖുദ്രി (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനം മുസ്ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു : അല്ലാഹുവിന്റെ മറ, പ്രകാശമാകുന്നു. ആ പ്രകാശം അവൻ തുറന്നുവിട്ടാൽ അവന്റെ തിരുമുഖത്തിന്റെ ജ്യോതിസ്സ് സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം കരിച്ചുകളഞ്ഞേക്കും. ഇമാം അഹ്മദ്, തുർമുദി, ബൈഹകി, ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായവർ അനസ് (റ)ൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുകയും, ഹാകിം (റ) ബലപ്പെട്ടതെന്ന് സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ .... فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ (റബ്ബ് വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ) എന്നുള്ള വചനം ഓതികൊണ്ട് നബിതിരുമേനി ﷺ അവിടുത്തെ പെരുവിരൽ ചെറുവിരലിന്റെ തലപ്പത്തുവെച്ചു വളരെ തുച്ഛം മാത്രമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതല്ലാതെ ഇതിനപ്പുറം ഒരു വിശദീകരണം നമുക്കിവിടെ സാദ്ധ്യമല്ല.

മല തകർന്നു തരിപ്പണമായ കാഴ്ച കണ്ടു മൂസാ (അ) ബോധം കെട്ടു നിലംപതിച്ചു. ബോധം വീണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമായി; അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള കഴിവ് തനിക്കില്ലെന്നും, തന്റെ അപേക്ഷ കുറെ കടന്ന അപേക്ഷയായിട്ടുണ്ടെന്നും. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു : റബ്ബേ ! നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ ! ഞാനിതാ നിങ്കലേക്കു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നു (فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ....) അപേക്ഷിച്ചത് ഒരു മര്യാദകേടാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടോ, വിശ്വാസത്തിലുള്ള വക്രതകൊണ്ടോ അല്ല അതു സംഭവിച്ചതെന്നും നിലവിലുള്ള സത്യവിശ്വാസികളിൽ താൻ ഒന്നാമത്തേവനും മുമ്പനുമാകുന്നു (وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ) എന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ നബി(അ) യുടെ ഈ അപേക്ഷ കേവലം ധിക്കാരമോ, കുറ്റകരമായ ഒരു പാപമോ ആയി അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും മനസ്സിലായല്ലോ. 144-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ വാസ്തവം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ ആക്ഷേപത്തിന്റെ യാതൊരു സൂചനപോലും കൂടാതെ, എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾ നൽകിയും, ഞാൻ നേരിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും മറ്റെല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാളും നിനക്കു ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നൽകുന്നത്-വേദഗ്രന്ഥം, ഉപദേശനിർദേശങ്ങൾ മുതലായവ-വേണ്ടവിധം സ്വീകരിച്ചു നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കണം എന്നുമൊക്കെയാണല്ലോ അതിൽ പറയുന്നത്. ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും ഞാൻ നിനക്ക് പല പ്രത്യേക പദവികളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

സന്ദർഭവശാൽ ഇവിടെ ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് നന്നായിത്തോന്നുന്നു. (1) അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനോ, പാരത്രികമായ കാഴ്ചകൾ കാണുവാനോ കഴിയുമാറുള്ള ഒരു പ്രകൃതി ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു ആർക്കും നൽകിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ, മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കോ, ആന്തരേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കോ അവയൊന്നും താങ്ങുവാനുള്ള കെൽപുമില്ല. മരണത്തോടുകൂടി ഈ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാട് അവസാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ മുമ്പില്ലാത്ത പല അനുഭവങ്ങളും കാഴ്ചകളും അവനു വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. പരലോകത്താകട്ടെ, കൂടുതൽ വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇവിടെ വെച്ച് അസംഭവ്യമായതും ഊഹിക്കുവാൻ പോലും കഴിയാത്തതുമായ പലതും അവിടെവെച്ചു സാധ്യമായിരിക്കും. കുറ്റവാളികളായ ആളുകളോട് ഖിയാമത്തുനാളിൽ പറയപ്പെടുന്ന സൂ: ഖാഫിലെ ഒരു വാക്യം ഈ വാസ്തവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ....لَقَدْ كُنتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا (തീർച്ചയായും ഇതിനെക്കുറിച്ച് നീ അശ്രദ്ധയിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിനക്ക് നിന്റെ മൂടിയെ നാം തുറന്ന് നീക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിന്റെ കാഴ്ച ഇന്ന് മൂർച്ചയുള്ളതാകുന്നു. (ഖാഫ് :22) ഖിയാമത്തുനാളിൽ അക്രമികൾക്ക് നേരിടുന്ന ചില അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

....وَبَدَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ (അവർ കണക്കുകൂട്ടിയിരുന്നില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും വെളിവാകുകയും ചെയ്യും. (സുമർ: 47)

(2) സത്യവിശ്വാസികൾ പരലോകത്ത്വെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ കാണുമെന്നും, അത് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യമായിരിക്കുമെന്നും ചില ഖുർആൻ വചന

ങ്ങൾ വഴിയും അനേകം ഹദീഥുകൾ വഴിയും സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۝ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝ (ചില മുഖങ്ങൾ അന്ന് - ക്വിയാമത്തുനാളിൽ -പ്രസന്നങ്ങളായിരിക്കും. അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു നോക്കിക്കാണുന്നവയായിരിക്കും (75:22,23) സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു : كَلَّا إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ (വേണ്ട, നിശ്ചയമായും അവർ, അന്നത്തെ ദിവസം തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നും മറയിടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും. (83:15) ഇരുപതോളം സ്വഹാബികളിൽ നിന്നായി അനേകം മാർഗങ്ങളിൽകൂടി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല ഹദീഥുകളിലും സത്യവിശ്വാസികൾ പരലോകത്ത് വെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതാണെന്ന് സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളിൽ നബിﷺ അറിയിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ മൂസാ നബി(അ) യോട് അല്ലാഹു لَن تَرَانِي (നീ എന്നെ കാണുകയില്ല തന്നെ) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്ക് ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ പരലോകത്ത്വെച്ചും ആർക്കും കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് മുഅ്തസലികളെപ്പോലെയുള്ള യുക്തിവാദികൾ പറയാറുള്ളത് തെറ്റാണെന്ന് തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെയേറെ തർക്കവിതർക്കങ്ങളും, ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങളും മുൻകാലത്ത് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും ചില യുക്തിവാദക്കാർ ആ പഴയ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും കാണാം. യുക്തി ന്യായങ്ങൾ എന്തുതന്നെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹുവും റസൂലും വ്യക്തമാക്കിയ അക്കാര്യത്തിൽ, അവയെല്ലാം കേവലം നിരർത്ഥവാദങ്ങൾ മാത്രമായേ ഗണിക്കപ്പെടുവാനുള്ളൂ. മൂസാ നബി(അ) യോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ ലോകത്ത്വെച്ച് നിനക്ക് എന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നല്ല എന്നും മേൽ ചൂണ്ടികാട്ടിയ തെളിവുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്.

(3) ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ട് അവരുടെ ധിക്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനെ പരസ്യമായി കാണാതെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ലെന്നു നിങ്ങൾ മൂസായോട് പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇടിത്തീ ബാധിച്ചുവെന്നും സൂറത്തുൽ ബക്വറഃ 55 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً ....) താഴെ ഈ സൂറത്തിലെ 155-ാം വചനത്തിൽ, മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും എഴുപതുപേരെ നമ്മുടെ നിശ്ചത സമയത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നും, അവർക്കു കമ്പനം (الرَّجْفَةُ)പിടിപെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ പ്രവർത്തിച്ചതിന് ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ എന്നും മറ്റും മൂസാ (അ) ചോദിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഒന്നു തന്നെയാണോ, അതല്ല രണ്ടും വെവ്വേറെ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വചനത്തിൽ മൂസാ നബി (അ) رَبِّ أَرِنِي أَنظُرْ إِلَيْكَ (റബ്ബേ എനിക്ക് നിന്നെ കാട്ടി തരണേ, ഞാൻ നിന്നെ നോക്കിക്കാണട്ടെ) എന്ന് ചോദിച്ചതും لَن تَرَانِي (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്നു അല്ലാഹു മറുപടി പറഞ്ഞതും, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതും എല്ലാം ചേർന്നു ഒരേ സംഭവമാണെന്ന് മുഅ്തസിലികളും, അവരെ അനുകരിച്ച ചിലരും പറയുന്നു. മൂന്നു വചനങ്ങളിലെയും സംഭവം ഒന്നാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കാതെത്തന്നെ ചില ആളുകൾ, മൂസാ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം നിലക്കല്ല-ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് -അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു.

ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ കാണുക അസംഭ്യവമാണെന്ന അവരുടെ വാദത്തിൽ നിന്നും, അതിന് لَن تَرَانِي (നീ എന്നെ കാണുകയില്ല തന്നെ) എന്ന വാക്യത്തെ തെളിവാക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വാദം.

മൂന്നു വചനങ്ങളിലും പറയുന്നത് ഒരേ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണെന്ന വാദക്കാരിൽ ചിലരുടെ പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ സംഭവത്തിന്റെ രൂപം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു : എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് മൂസാ (അ) അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച സമയത്ത് പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നു. അവർ മലയുടെ അടിയിലും മൂസാ (അ) മുകളിലുമായിരുന്നു. മൂസാ (അ) മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, തന്നോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ചുവെന്നും, തനിക്കു വേദ ഗ്രന്ഥം നൽകിയെന്നുമൊക്കെ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് താൻ അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചു തരുകതന്നെ വേണം എന്ന് അവർ മൂസാ (അ) നോട് ശഠിച്ചു. അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി അതിനായി അല്ലാഹുവിനോട് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ധിക്കാരപരമായ ഈ ചോദ്യം നിമിത്തം ഒരു ഭൂകമ്പം മുഖേന അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിച്ചു. സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിൽ പറഞ്ഞ ഇടിത്തീ (صَاعِقَة)യും 155-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന കമ്പന (رَجْفَةُ) വും, ഈ വചനത്തിൽ മല പൊടി പൊടിയാക്കി (جَعَلَهُ دَكًّا) എന്നു പറഞ്ഞതും - എല്ലാം തന്നെ- ആ ഭൂകമ്പത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അങ്ങനെ , കേവലം അസംഭവ്യമായ ഒരു കാര്യം മൂസാ നബി (അ) ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ ചോദ്യം കുറ്റകരമായ ഒരു പാപമായതുകൊണ്ടാണ് മൂസാ (അ)ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങി(تُبْتُ إِلَيْكَ) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതാണ് മൂന്നു വചനങ്ങളും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം.

മനസ്സിൽ ഒരു മുൻവിധി നേരത്തെ തന്നെ ഒളിച്ചുവെക്കാതെ-തുറന്ന മനസ്സോടെ -ഈ മൂന്നു ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും അവയിലെ വാക്കുകളും, പ്രതിപാദന രീതിയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കുന്ന ഏതൊരു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിക്കും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും : മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ അപേക്ഷിച്ച സംഭവവും, ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ കാണണമെന്നു ശഠിച്ച സംഭവവും വെവ്വേറെയാണെന്നും, എല്ലാം ഒരേ സംഭവമാക്കിക്കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് സദുദ്ദേശപൂർവ്വമല്ലെന്നും ഇമാം റാസീ (റ) മുതലായ പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇവരുടെ ഈ വാദത്തെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടും, അതിലെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ടും വളരെയേറെ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ദൈർഘ്യം ഭയന്നു അവ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ചുരുക്കം ചില സംഗതികളുടെ സാരം മാത്രം ഉദ്ധരിക്കാം:

1) അല്ലാഹുവിനെ കാണണമെന്ന് ശഠിക്കുന്നത് ഒരു തെറ്റായ കാര്യമായിരുന്നിട്ടും അതിനെപ്പറ്റി അവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ, അവർക്ക് കാര്യം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അതിനു വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് നേരിൽ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ മാത്രം ബുദ്ധിമോശം മൂസാ നബി(അ)ക്കില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഈ ജനങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു ദൈവത്തെ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരണം എന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ മൂസാ (അ) ചെയ്തതെന്താണെന്നു (138,139 വചനങ്ങളിൽ) നാം കണ്ടുവല്ലോ.

2) ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരമാണ് മൂസാ (അ) അപേക്ഷിച്ചതെങ്കിൽ നിന്നെ എനിക്ക് കാണിച്ചുതരണം എന്നും, ഞാൻ നിന്നെ നോക്കിക്കാണട്ടെ എന്നും (اَرِنِي،اَنْظُرْ) അല്ല അദ്ദേഹം പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. 'അവർക്ക് കാണിച്ചു കൊടുക്കണം' എന്നും 'അവർ നോക്കിക്കാണട്ടെ' (اَرِهِمْ،يَنْظُرُوا) എന്നും ആയിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം, 'ഞങ്ങൾക്കുകാണിച്ചു തരണം,' 'ഞങ്ങൾ നോക്കട്ടെ' (اَرِنَا،نَنْظُرْ) എന്നെങ്കിലുമായിരുന്നു പറയേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയിലും തന്നെ നീ എന്നെ കാണുകയില്ല (لَنْ تَرَانِي) എന്നായിരുന്നില്ല പറയേണ്ടത്.

3) അല്ലാഹുവിനെ കാണൽ രണ്ട് ലോകത്തുവെച്ചും അസംഭവ്യമാണെങ്കിൽ ആ വാദക്കാരായ ഓരോരുത്തർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ അക്കാര്യം മൂസാ നബി(അ)ക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നും, അങ്ങനെ, ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുമാറ് അറിവില്ലാത്ത ആളായിരുന്നു ആ പ്രവാചകനെന്നുമാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം معاذالله

4) മൂസാ (അ) ബോധംകെട്ടുവീണുവെന്നും, ബോധംവന്നപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചുവെന്നും ഇവിടെ പറയുന്നു. ജനത്തെപ്പറ്റി അതൊന്നും പറയുന്നില്ല. അൽബക്വറഃ 55 ലും താഴെ 155 ലുമാകട്ടെ, ജനങ്ങൾക്ക് ഇടിത്തീയും, കമ്പനവും ബാധിച്ചുവെന്നല്ലാതെ, മൂസാ നബി(അ)ക്ക് ഒന്നും ബാധിച്ചതായി പറയുന്നില്ല. കൂടാതെ 155-ാം വചനത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചതായും പറയുന്നു. അപ്പോൾ കമ്പനം അദ്ദേഹത്തിനു ബാധിച്ചില്ലെന്നാണ് അതിൽ നിന്നും വരുന്നത്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് തന്നെ ഇവരുടെ വാദം ശരിയല്ലെന്നും, മുൻവിധിയോടു കൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ദുർവ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണ് അവരുടേതെന്നും ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സന്ദർഭത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ഇവിടെ ഉണർത്തേണ്ടതായി തോന്നുന്നു. സാധാരണ ഗതിയിൽ മുഅ്തസിലീകളെ പലപ്പോഴും അനുകരിക്കാറുള്ള ഒരു പണ്ഡിതൻ, ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്ന മാദ്ധ്യ പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതിനെ അനുകൂലിച്ചു കാണുന്നു. പക്ഷേ, അതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക ഒരു വിചിത്രമായ ന്യായമാണ് തെളിവാക്കിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ പരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും, മരണശേഷവും ആ പുരോഗമനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, ഇന്നില്ലാത്ത പല കഴിവുകളും മനുഷ്യനുണ്ടാകുമെന്നും അങ്ങനെ പ്രപഞ്ചകർത്താവിനെ അവൻ കാണുമെന്നുമാണതിന്റെ ചുരുക്കം. പുരോഗമിച്ച് പുരോഗമിച്ചു പ്രപഞ്ചകർത്താവിനെ - അല്ലാഹുവിനെ - കാണുവാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യന് ഭാവിയിലുണ്ടാകുമെന്നർത്ഥം. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹം മാത്രമാണെന്നും, അതു ശാസ്ത്രീയമോ ബുദ്ധിപരമോ ആയ പുരോഗമനംകൊണ്ട് സിദ്ധിക്കുന്ന കഴിവല്ലെന്നും, ക്വുർആനും ഹദീഥുമായി അൽപമാത്ര ബന്ധമെങ്കിലും ഉള്ളവർക്കറിയാം. അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തരത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനകൾക്ക് ധൈര്യം വരുവാൻ കാരണം ആലോചിക്കുമ്പോൾ وَمَاقَدَرُوا اللهَ حَقَّ قَدْرِهِ (അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടപ്രകാരം അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല.) എന്ന ക്വുർആൻ വചനമാണ് ഓർമവരുന്നത്.

وَكَتَبْنَا لَهُۥ فِى ٱلْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَىْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا۟ بِأَحْسَنِهَا ۚ سَأُو۟رِيكُمْ دَارَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

﴾145﴿ അദ്ദേഹത്തിന് [മൂസാക്ക്] എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പലകകളിൽ നാം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതായത്., സദുപദേശവും, എല്ലാ കാര്യത്തിനുമുള്ള വിശദീകരണവും. (നാം പറയുകയും ചെയ്തു:) അതിനാൽ നീ അവയെ ബലത്തോടെ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു] കൊള്ളുക. നിന്റെ ജനങ്ങളോട് അവയിലെ വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങളെ അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

തോന്നിയവാസികളുടെ പാർപ്പിടം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വഴിയെ കാണിച്ചു തരാം.

﴾145﴿ وَكَتَبْنَا നാം എഴുതുക (എഴുതിക്കൊടുക്കുക)യും ചെയ്തു لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് فِي الْأَلْوَاحِ പലകകളിൽ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, എല്ലാ കാര്യത്തിൽ നിന്നും مَوْعِظَةً അതായത് സദുപദേശം وَتَفْصِيلًا വിശദീകരണവും لِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും فَخُذْهَا അതിനാൽ അത് (അവ) എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു)കൊള്ളുക بِقُوَّةٍ ശക്തിയോടെ, ബലത്തിൽ وَأْمُرْ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക قَوْمَكَ നിന്റെ ജനങ്ങളോട് يَأْخُذُوا അവർ എടുക്കട്ടെ(സ്വീകരിക്കുവാൻ) بِأَحْسَنِهَا അവയിലെ(അതിലെ) വളരെ നല്ലതിനെ(നല്ലകാര്യങ്ങളെ) سَأُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വഴിയെ കാട്ടിത്തരും دَارَ പാർപ്പിടം, ഭവനം, വസതി الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസി(ധിക്കാരി)കളുടെ.

അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത ശേഷം മൂസാ നബി(അ) ക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ فَخُذْ مَا اتيتك (നിനക്കു ഞാൻ നൽകിയത് എടുത്തു കൊള്ളുക) എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. അതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതായത്, ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേണ്ടതുപോലെ വിവരിക്കുകയും ആവശ്യമായ ഉപദേശ നിർദേശങ്ങൾ അടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ചില പലകകളിലായി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതിക്കൊടുത്തു. അതിനെ ശരിക്കും മുറുകെപിടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും അതിൽ കാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കണമെന്നും കൽപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു സാരം.

തൗറാത്തിന്റെ പലകകൾ എന്തു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ? എത്ര എണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു ? എങ്ങിനെയാണത് എഴുതപ്പെട്ടത് ? എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനുമില്ല. പലരും പലതും പറഞ്ഞു

കാണുമെങ്കിലും അവയെല്ലാം പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ചില ഇസ്റാഈലീ വാർത്തകൾ മാത്രമാകുന്നു. എന്റെ കൽപനാ നിർദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികൾക്ക് അതിന്റെ ഫലം വഴിയെ അനുഭവത്തിൽ കാണാം. അവരെ വെറുതെ വിട്ടേക്കുമെന്ന് അവർ ധരിക്കേണ്ട എന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം.

سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَإِن يَرَوْا۟ كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا۟ بِهَا وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا۟ سَبِيلَ ٱلْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا۟ عَنْهَا غَٰفِلِينَ ﴿١٤٦﴾

﴿146﴾ ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ അഹംഭാവം നടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വരെ എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും ഞാൻ തിരിച്ചു വിടുന്നതാണ്.

എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാലും അവർ അവയിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

തന്റേടത്തിന്റെ (നേർ) മാർഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ ഒരു മാർഗ മായി സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല.

പിഴവിന്റെ (ദുർ) മാർഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ മാർഗമായി സ്വീക രിക്കുകയും ചെയ്യും.

അത്, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെ ക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടത്രെ.

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلْـَٔاخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

﴿147﴾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങ ളെയും, പരലോകത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന തിനെയും വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ (പൊളി ഞ്ഞ്) വിഫലമായി. അവർ പ്രവർത്തി ച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന്നല്ലാതെ അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെ ടുമോ ! [ഇല്ല തന്നെ]

﴿146﴾ سَأَصْرِفُ ഞാൻ തിരിച്ചു വിടും, തിരിച്ചു വിട്ടേക്കും عَنْ آيَاتِيَ എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരെ يَتَكَبَّرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്ന, വലുപ്പം കാണിക്കുന്ന فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം (കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ وَإِنْ يَرَوْا അവർ കാണുന്ന പക്ഷം, കണ്ടാലും كُلَّ آيَةٍ എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും لَا يُؤْمِنُوا بِهَا അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല وَإِنْ يَرَوْا അവർ കാണുന്ന പക്ഷം,

കണ്ടാലാകട്ടെ سَبِيلَ الرُّشْدِ തന്റേടത്തിന്റെ മാർഗം, നേർവഴി لَا يَتَّخِذُوهُ അതവർ ആക്കു ക(സ്വീകരിക്കുക)യില്ല سَبِيلًا മാർഗമായിട്ട്, വഴിയായിട്ട് وَإِن يَرَوْا അവർ കണ്ടുവെങ്കി ലോ سَبِيلَ الْغَيِّ പിഴവിന്റെ മാർഗം يَتَّخِذُوهُ അതവർ ആക്കും, സ്വീകരിക്കും سَبِيلًا മാർഗമായി ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ وَكَانُوا അവർ ആയിരിക്കുകയും عَنْهَا അവയെപ്പറ്റി غَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ. ﴾147﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യജമാക്കിയവർ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ وَلِقَاءِ കാണുന്ന (കണ്ടുമുട്ടുന്ന)തിനെയും الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ حَبِطَتْ വിഫലമായി, പൊളിഞ്ഞു أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തി (കർമം)കൾ هَلْ يُجْزَوْنَ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുമോ إِلَّا مَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതിന്നല്ലാതെ يَعْمَلُونَ (അവർ) പ്രവർത്തിക്കും.

ഫിർഔന്റെയും ആൾക്കാരുടെയും അഹന്തയും ഗർവ്വും നിമിത്തം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർ അനുഭവിച്ച ദാരുണമായ പര്യവസാനത്തെയും , അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ സംസാരം. ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർക്ക് അത്രയും ശോചനീയമായ ദുരവസ്ഥ വന്നു ചേരുവാനുള്ള സാക്ഷാൽ കാരണം അവരുടെ അഹംഭാവവും ഗർവ്വുമാണെന്നും, അഹംഭാവത്തിന്റെയും ഗർവ്വിന്റെയും അനന്തരഫലം അതിഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നും, ഇടക്കുവെച്ച് അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായംകൂടാതെ തന്നെ ഈ വചനത്തിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പറയുന്നു : ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കടുകു മണിയോളം അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്നു റസൂൽ ﷺ പറഞ്ഞു: അപ്പോൾ ഒരാൾ ചോദിച്ചു : ഒരാൾക്ക് അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരുപ്പ് നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടമുണ്ടായിരിക്കും (ഇതു അഹംഭാവമാണോ ?) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൗന്ദര്യവാനാണ്, അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹം 'ഭാവമെന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തെ ധിക്കരിക്കലും ജനങ്ങളെ നിസ്സാരരാക്കലുമാകുന്നു.' (മു) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സംസാര വിഷയം തുടരുന്നു:

വിഭാഗം - 18

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ
مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ

﴾148﴿ മൂസാ (പോയതി)ന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അവരുടെ ആഭരണം കൊണ്ട് ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ-മുക്കുറ (ശബ്ദം) ഉള്ളതായ ഒരു ശരീരം [സ്വരൂപം] - ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. അതിനെ [ആരാധിച്ചു വന്നു]

أَلَمْ يَرَوْا۟ أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ۘ ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُوا۟ ظَٰلِمِينَ ﴿١٤٨﴾ وَلَمَّا سُقِطَ فِىٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا۟ أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا۟ قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, അതവരോട് സംസാരിക്കുന്നുമില്ല, ഒരു മാർഗവും അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നുമില്ല എന്ന് ?! (അതെ) അതവർ ഉണ്ടാക്കി ! അവർ അക്രമികളുമായിരുന്നു.

﴾149﴿ അവർ കൈകളിൽ വീഴുക[ഖേദിച്ചു തലതാഴ്ത്തുക]യും, തങ്ങൾ പിഴച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു : തീർച്ചയായും നമ്മുടെ റബ്ബ് നമ്മോട് കരുണ കാണിക്കുകയും, നമുക്ക് പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നാം നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടവരായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും !

﴾148﴿ وَاتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു قَوْمُ مُوسَى മൂസായുടെ ജനത مِنۢ بَعْدِهِ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം مِنْ حُلِيِّهِمْ അവരുടെ ആഭരണംകൊണ്ട് عِجْلًا ഒരു പശുക്കുട്ടി, മൂരിക്കുട്ടി جَسَدًا ഒരു ശരീരം, തടി لَهُ خُوَارٌ അതിന് മുക്കുറ (ശബ്ദം) ഉണ്ട് (ഉള്ളതായ) أَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടിട്ടില്ലേ, അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ أَنَّهُ അത് (ആണ്) എന്ന് لَا يُكَلِّمُهُمْ അവരോട് സംസാരിക്കുന്നില്ല (എന്ന്) وَلَا يَهْدِيهِمْ അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കു (അവരെ നയിക്കു)ന്നുമില്ല سَبِيلًا ഒരു മാർഗവും, ഒരു വഴിക്കും اتَّخَذُوهُ അതിനെ അവരുണ്ടാക്കി وَكَانُوا അവരായിരുന്നുതാനും ظَالِمِينَ അക്രമികൾ ﴾149﴿ وَلَمَّا سُقِطَ വീണപ്പോൾ فِي أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകളിൽ وَرَأَوْا അവർ കാണുകയും أَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു)എന്ന് قَدْ ضَلُّوا തങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ട് (എന്ന്) قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَئِن لَّمْ തീർച്ചയായും ഇല്ലെങ്കിൽ يَرْحَمْنَا നമ്മോട് (നമുക്ക്) കരുണ ചെയ്തി(ല്ലെങ്കിൽ) رَبُّنَا നമ്മുടെ റബ്ബ് وَيَغْفِرْ لَنَا അവൻ നമുക്കു പൊറുക്കുകയും لَنَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ട(വർ).

ഇസ്റാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ച വിവരം സൂറത്തു ത്വാഹായിൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്. 142-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേതൃത്വം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി(അ)യെ ഏൽപിച്ചുകൊണ്ട് മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം തൗറാത്ത് ഏറ്റുവാങ്ങാൻ വേണ്ടി സീനാ മലയിലേക്ക് പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അവർ ഒരു പശുക്കുട്ടിയുടെ രൂപമുണ്ടാക്കി അതിനെ ആരാധിച്ചു. അവരുടെ കൈവശമുണ്ടാ

യിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ ഉരുക്കി അതുകൊണ്ട് സാമിരി എന്നു പേരായ ഒരാളാണ് അത് നിർമിച്ചത്. എന്തോ ചില കൗശലപ്രയോഗങ്ങൾ വഴി അതിന് പശുക്കളെപ്പോലെയുള്ള മുക്കുറയിടുന്ന ശബ്ദമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ജാലവിദ്യക്ക് പ്രചാരമുള്ള കാല മായിരുന്നുവല്ലോ അത്. ഇസ്റാഈല്യരാകട്ടെ, ഈജിപ്തിലെ ചിരകാല വാസത്തിൽ നിന്ന് പശു പൂജയും വിഗ്രഹാരാധനയും പരിചയിച്ചവരും. പശുവാരാധന അവരുടെ ഹൃദ യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടാതെ ഇതാണ് നിങ്ങ ളുടെയും മൂസായുടെയും റബ്ബ്-മൂസാ മറന്നുപോയതാണ്-എന്ന് അവരിൽ ചിലർ പറ ഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (അ) മടങ്ങി വരാൻ താമസിച്ചതും ഇവരുടെ കുപ്ര ചാരണത്തിന് ആക്കം കൂട്ടി. മൂസാക്ക് എന്തുപറ്റി എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞു. ഹാറൂൻ നബി(അ)യുടെ വിലക്കും ഉപദേശവും അവർ വിലവെച്ചതുമില്ല. മൂസാ (അ) തൗറാത്തുമായി വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച, അവർ ആ പശുക്കുട്ടിയുടെ ചുറ്റും കൂടി അതിനെ ആരാധിക്കുന്നതും അതിനടുത്ത് ഭജനമിരിക്കുന്നതുമാണ്. അദ്ദേഹം അടക്കവയ്യാത്ത കോപത്തിലായി. സാമിരിയെയും ജനങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്തശേഷം പശുക്കുട്ടിയെ ചുട്ടു ഭസ്മമാക്കി കടലിൽ പാറ്റിക്കളഞ്ഞു. സാമിരിയുമായുള്ള സമ്പർക്കം തടയുകയും ചെയ്തു. (ത്വാഹാ:85-97 ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക)

പശുക്കുട്ടിയെ നിർമിച്ചത് സാമിരിയാണെങ്കിലും, മറ്റുള്ളവരുടെയും താൽപര്യവും സഹകരണവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആരാധനയിൽ മറ്റുള്ളവരും പങ്കുകൊണ്ടിരു ന്നതുകൊണ്ടുമാണ് മൂസായുടെ ജനത പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി എന്നു പറഞ്ഞത്. ലോഹനിർമിതമായ ആ പ്രതിമയിൽ എന്തെങ്കിലും വിശേഷതയോ പുതുമയോ ഉണ്ടാ യിരുന്നാലും അതൊരു ദൈവമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് പ്രാഥമിക ബുദ്ധി കൾക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം സംസാരിക്കുവാനും, ആരാ ധകൻമാർക്ക് വല്ല മാർഗദർശനവും നൽകുവാനുമെങ്കിലും അതിനു കഴിയേണ്ടതാണ ല്ലോ. ഇതൊന്നും അവർ ആലോചിച്ചില്ല. പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിക്കുന്നതിലുള്ള ആവേശം അവരെ അന്ധരാക്കിത്തീർത്തു. ഒരു വസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം നിന്നെ അന്ധനും ബധിരനുമാക്കും എന്ന് ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. (അ.ദാ.) അവസാനം അവർ ഖേദത്തിലായി. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന അപരാധം അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ ഖേദിച്ചു വിലപിക്കുകയുണ്ടായി.

വന്നുപോയ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വല്ലവരും ഖേദിക്കുകയോ ലജ്ജിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ കൈകടിച്ചു. നാക്ക് കടിച്ചു, തലതാഴ്ത്തി എന്നൊക്കെ മലയാള ത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ അറബിയിലുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങളാണ് سَقَطَ فِيٓ أَيۡدِيهِمۡ (കൈകളിൽ വീണു) عَضُّوا الانامل (വിരൽ കടിച്ചു) نَكَسُوا عَلَىٰ رُؤُوسِهِمۡ (തലകുത്തനെ യായി) മുതലായവ.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوۡمِهِۦ غَضۡبَٰنَ أَسِفًا قَالَ بِئۡسَمَا خَلَفۡتُمُونِي مِنۢ بَعۡدِيٓۖ أَعَجِلۡتُمۡ أَمۡرَ رَبِّكُمۡۖ

﴿150﴾ **കുപിതനായും, ദുഃഖിത നായും കൊണ്ട് മൂസാ തന്റെ ജനത യിലേക്ക് മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ (പോക്കിന്) ശേഷം നിങ്ങൾ എന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തി ച്ചത് എത്രയോ ചീത്ത ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ കല്പനക്കു (കാത്തിരിക്കാ**

തെ) നിങ്ങൾ ധൃതികാട്ടിയോ ?!

وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِى وَكَادُوا۟ يَقْتُلُونَنِى فَلَا تُشْمِتْ بِىَ ٱلْأَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِى مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٥٠﴾

അദ്ദേഹം പലകകൾ ഇടുകയും ചെയ്തു : തന്റെ സഹോദരന്റെ തല (മുടി) പിടിച്ചു തന്നിലേക്ക് വലിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം [സഹോദരൻ പറഞ്ഞു]: എന്റെ മാതൃപുത്രാ [ഏകോദര സഹോദരാ] നിശ്ചയമായും (ഈ) ജനങ്ങൾ എന്നെ ബലഹീനനാക്കി ത്തീർക്കുകയും എന്നെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുമാറാക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ എന്നെ (നിന്ദിച്ചു) കൊണ്ട് നീ ശത്രുക്കളെ സന്തോഷപ്പെടുത്തരുതേ! എന്നെ നീ (ഈ) അക്രമികളോടു കൂടെ [അക്രമികളുടെ പക്ഷക്കാരൻ] ആക്കുകയും ചെയ്യരുതേ.

﴾150﴿ وَلَمَّا رَجَعَ മടങ്ങിയപ്പോൾ مُوسَى മൂസാ إِلَىٰ قَوْمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് غَضْبَانَ കുപിതനായി, ദ്വേഷ്യപ്പെട്ടവനായിട്ട് أَسِفًا ഖേദക്കാരനായി, ദുഃഖിതനായിട്ട് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു بِئْسَمَا യാതൊന്നു എത്രയോ (വളരെ) ചീത്ത, ദുഷിച്ചത് خَلَفْتُمُونِي നിങ്ങൾ എനിക്കു (എന്റെ) പിന്നിൽ ചെയ്ത مِنۢ بَعْدِي എന്റെ ശേഷം أَعَجِلْتُمْ നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെട്ടോ, ബദ്ധപ്പാടുകാട്ടിയോ أَمْرَ കൽപനക്ക്, കൽപനയെ(ക്കാൾ) رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ وَأَلْقَى അദ്ദേഹം ഇടുകയും ചെയ്തു الْأَلْوَاحَ പലകകളെ وَأَخَذَ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു بِرَأْسِ തലക്ക്, തലയെ أَخِيهِ തന്റെ സഹോദരന്റെ يَجُرُّهُ അതു വലിച്ചുകൊണ്ട് إِلَيْهِ തന്നിലേക്ക് قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ابْنَ أُمَّ എന്റെ ഉമ്മയുടെ മകനേ, മാതൃപുത്രാ إِنَّ الْقَوْمَ നിശ്ചയമായും (ഈ) ജനത اسْتَضْعَفُونِي എന്നെ അവർ ബലഹീനനാക്കി (ദുർബ്ബലനാക്കി) وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي അവർ എന്നെ കൊല്ലുമാറാക്കുകയും ചെയ്തു فَلَا تُشْمِتْ അതിനാൽ നീ സന്തോഷപ്പെടുത്തരുത് بِيَ എന്നെ കൊണ്ട്, ഞാൻ മൂലം الْأَعْدَاءَ ശത്രുക്കളെ وَلَا تَجْعَلْنِي എന്നെ നീ ആക്കുകയും ചെയ്യരുത് مَعَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെ കൂടെ (കൂട്ടത്തിൽ) الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِى وَلِأَخِى وَأَدْخِلْنَا فِى رَحْمَتِكَ ۖ

﴾151﴿ അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: റബ്ബേ ! എനിക്കും, എന്റെ സഹോദരനും നീ പൊറുത്തു തരുകയും നിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ നീ

وَأَنتَ أَرۡحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٥١﴾	**പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ ! നീയാകട്ടെ, കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനുമാകുന്നു.**

﴾151﴿ قَالَ رَبِّ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ റബ്ബേ اغْفِرْ لِي എനിക്ക് നീ പൊറുത്തു തരണേ وَلِأَخِي എന്റെ സഹോദരന്നും وَأَدْخِلْنَا ഞങ്ങളെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും വേണമേ فِي رَحْمَتِكَ നിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ, ദയവിൽ وَأَنْتَ നീയാകട്ടെ, നീയോ أَرْحَمُ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനാകുന്നു الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ

സാമിരി പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ഇസ്റാഈല്യരെ പിഴപ്പിച്ച വിവരം നേരത്തെ ത്തന്നെ അല്ലാഹു മൂസാ നബി(അ)യെ അറിയിച്ചിരുന്നു. (20 : 85) അദ്ദേഹത്തിന് അതിയായ കോപവും വ്യസനവും ഉണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. തിരിച്ചു വന്ന പ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതനാക്കുകയും ചെയ്തു. അൽപ ദിവസങ്ങളോളം ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടുപോയപ്പോഴേക്കും നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ചെയ്തുവല്ലോ ! നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്ന മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഏറ്റു വാങ്ങുവാനായി അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമാണ് ഞാൻ വിട്ടുപോയിരുന്നതും. എന്റെ വരവ് കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമപോലുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ ഇത്രവേഗം ഈ മഹാ പാതകം ചെയ്തുവല്ലോ എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപിച്ചു. വികാരാധിക്യം നിമിത്തം കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തൗറാത്തിന്റെ പലകകൾ നിലത്തിടുകയും, സഹോദൻ ഹാറൂൻ (അ)ന്റെ തലമുടി പിടിച്ചു വലിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളെ വേണ്ട പ്രകാരം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ മൂസാ (അ) സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നത്. സഹോദരൻ തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ശരിക്കു പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിൽ കൃത്യവിലോപം വരുത്തിയിരിക്കുമെന്നും മൂസാ (അ) കരുതി. വാസ്തവത്തിൽ സഹോദരൻ തികച്ചും നിർദ്ദോഷിയായിരുന്നു. അവരെ മുടക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കഴിവതെല്ലാം ചെയ്തുനോക്കിയിരുന്നു. അതൊന്നും വകവെക്കാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തിന് നേരെ കയർക്കുകയും, കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ പോലും ശ്രമം നടത്തുകയുമാണുണ്ടായത്. മൂസാ നബി(അ)യുടെ വികാരാധിക്യം മനസ്സിലാക്കിയ ആ ജ്യേഷ്ഠൻ അനുകമ്പയോടു കൂടി എന്റെ മാതൃപുത്രാ (പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരാ) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് സംഗതികൾ ശാന്തമായി വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. യഥാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ എന്നോട് കയർക്കുന്നത് നമ്മുടെ എതിരാളികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനായിരിക്കും ഉതകുകയെന്നും, അതിന് ഇടവരുത്തരുതെന്നും, എന്നെ അക്രമികളുടെ പക്ഷക്കാരനായി കരുതരുതെന്നും അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസാ നബി(അ)ക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം തനിക്കും, സഹോദരനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ (അ) സഹോദരനോട് കോപിച്ചു സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, ഹാറൂനേ, ഇവർ വഴി പിഴച്ചു കണ്ടപ്പോൾ എന്നെ പിന്തുടർന്നു വരാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണ് തടസ്സം നേരിട്ടത് ? നീ എന്റെ കല്പനക്കു എതിർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ ? എന്നു ചോദിച്ചതായും, എന്റെ മാതൃപുത്രാ, എന്റെ തലയും താടിയും പിടിക്കേണ്ടാ , ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയെന്നും, എന്റെ വാക്ക് ഗൗനിച്ചില്ലെന്നും നീ പറയുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. എന്നു ഹാറൂൻ (അ) മറുപടി പറഞ്ഞതായും ത്വാഹാ സൂറത്തിൽ (92-94) അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പശുക്കുട്ടിയുടെ സംരംഭം തടയുവാൻ ഹാറൂൻ നബി(അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് മുഴുവനും ഉപയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അത് വിലവെക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആലോ

ചന കൂടി നടത്തുകയാണവർ ചെയ്തതെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ക്വുർആനിൽ വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽപോലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ ധരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു താനും. കാരണം, അദ്ദേഹവും ഒരു പ്രവാചകനും റസൂലുമാണ്. മൂസാ നബി (അ)യുടെ ദൗത്യ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചയച്ച ആളുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിനെല്ലാം കടകവിരുദ്ധമായ ആ സംരംഭത്തിൽ അദ്ദേഹം എങ്ങിനെ മൗനം ദീക്ഷിക്കും ?!.

എന്നാൽ, ഇതിന് നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണ് ബൈബ്ളിൽ പറയുന്നത് : മോശെ പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വരുവാൻ താമസിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അഹറോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നടക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ദൈവമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ അവരുടെ കാതുകളിലുള്ള പൊന്നാഭരണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ കൽപിക്കുകയും, അവയെല്ലാം ചേർത്തു കൊത്തുളികൊണ്ട് ഭാഷ വരുത്തി ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ വാർത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്നു അവൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഒരു ഉത്സവദിവസമായി കൊണ്ടാടി അതിന്റെ മുമ്പിൽ ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണതിൽ പറയുന്നത്. (പുറപ്പാട് പുസ്തകം: 32-ൽ 1 -6 നോക്കുക) തൗറാത്തിൽ പിൽക്കാലത്ത് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയോ, മാറ്റി മറിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള പല കള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ഒന്നാണ് ഇതും എന്നുള്ളതിൽ നമുക്ക് സംശയമില്ല. ഇതുപോലെ, ചില നബിമാരെപ്പറ്റിയും മറ്റും -അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പോലും -പല അസംബന്ധങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും ബൈബ്ളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ബൈബ്ൾ വേദ പുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന വേദക്കാർക്കിടയിൽ പോലും സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത പലതും ബൈബ്ളിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു വാസ്തവമത്രെ.

വിഭാഗം - 19

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

﴿152﴾ നിശ്ചയമായും പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി (ആരാധന നടത്തി)യവർ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് കോപവും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നിന്ദ്യതയും ബാധിക്കുന്നതാണ്.

അപ്രകാരമത്രെ, (വ്യാജം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

وَٱلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِهَا وَءَامَنُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

﴿153﴾ തിൻമകൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് അതിന് ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അതിന് ശേഷം നിന്റെ റബ്ബ് (അവർക്ക്) പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

﴾152﴿ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ اتَّخَذُوا ഉണ്ടാക്കിയവർ الْعِجْلَ പശു(കാള)ക്കു
ട്ടിയെ سَيَنَالُهُمْ അവർക്ക് എത്തും, ബാധിക്കും غَضَبٌ കോപം, ദേഷ്യം مِنْ رَبِّهِمْ അവ
രുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് وَذِلَّةٌ നിന്ദ്യതയും فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ وَكَذَٰلِكَ
അപ്രകാരം نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു الْمُفْتَرِينَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്ക് ﴾153﴿
وَالَّذِينَ عَمِلُوا പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ السَّيِّئَاتِ തിന്മകളെ ثُمَّ تَابُوا പിന്നെ അവർ പശ്ചാ
ത്തപിച്ചു മടങ്ങി مِنْ بَعْدِهَا അതിന് (അവക്ക്) ശേഷം وَآمَنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുകയും
ചെയ്തു إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് مِنْ بَعْدِهَا അതിന് ശേഷം لَغَفُورٌ (വളരെ)
പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധി.

പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കോപവും, നിന്ദ്യതയും ഈ ലോകത്ത് വെച്ച്തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഉപാധിയായി അവരിൽ വലിയ കുറ്റക്കാർ പരസ്പരം കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. (2:54) പശുക്കുട്ടിയെ ചുട്ടെരിച്ചു കടലിൽ വിതറുകയും ചെയ്തു. (20:97) ഇത് ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ അവർക്കുണ്ടായ അനുഭവമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ആ മഹാപാപത്തിൽ പങ്ക് വഹിച്ചെങ്കിലും പിന്നീട് ശരിക്കും ഖേദിച്ചു മടങ്ങി സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തു മാപ്പാക്കുകുയും ചെയ്തു. പശുക്കുട്ടിയുടെ സംഭവത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവ് കെട്ടിപ്പറയുന്ന എല്ലാവരും അവന്റെ കോപത്തിനും നിന്ദ്യതക്കും പാത്രമായിരിക്കുമെന്നാണ് وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ(അപ്രകാരമാണ് നാം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകുക) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. ഹസൻ ബസ്വരീ (റ) പറഞ്ഞയായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു : ബിദ്അത്തിന്റെ-അനാചാരത്തിന്റെ-നിന്ദ്യത അതിന്റെ ആൾക്കാരുടെ ചുമലുകളിലുണ്ടായിരിക്കും. അവരെയും കൊണ്ട് കോവർ കഴുതകൾ ചീറിപ്പാഞ്ഞാലും ശരി, തുർക്കിക്കുതിരകൾ കുളമ്പടിച്ചു ഓടിയാലും ശരി. (അതവരെ വിട്ടുമാറുകയില്ല) ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് ഇത് എല്ലാ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കുമുള്ളത് തന്നെയാണ് എന്ന് അബൂകുലാബഃ (റ) പറഞ്ഞതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അൽബക്വറഃ 54-ൽ മൂസാ (അ) തന്റെ ജനങ്ങളോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു : ജനങ്ങളേ നിങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങണം. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ (പരസ്പരം) കൊലപ്പെടുത്തണം. അത് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഉത്തമമായതാണ്. തുടർന്നു കൊണ്ട് 'അങ്ങനെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു തന്നു എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു ഉപാധിയായിട്ടാണ് അവർ പരസ്പരം കൊലചെയ്യാൻ കൽപിച്ചതെന്നും, ആ ഉപാധി അവർ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷമാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലും അത് സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിലെ ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കൊലയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നും, അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ മതി-പരസ്പരം കൊല നടത്തേണ്ടതില്ല-എന്നു

മാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യമെന്നും, അതുകൊണ്ട് ആ കൊല നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നും ഇവിടെ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഇതു കേവലം എന്തോ താൽപര്യപൂർവ്വം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പ്രസ്തുത കൊലയെപ്പറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى ٱلْغَضَبُ أَخَذَ ٱلْأَلْوَاحَ ۖ وَفِى نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

﴾154﴿ മൂസായിൽ നിന്നും കോപം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പലകകൾ എടുത്തു, അവയിലെ എഴുത്തിൽ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരുകൂട്ടർ ഭയപ്പെടുന്നുവോ അവർക്ക് മാർഗ ദർശനവും, കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

﴾154﴿ وَلَمَّاسَكَتَ അടങ്ങിയപ്പോൾ عَنْ مُوسَى മൂസായിൽ നിന്നും, മൂസാക്ക് الْغَضَبُ കോപം أَخَذَ അദ്ദേഹം എടുത്തു الْأَلْوَاحَ പലകകളെ وَفِي نُسْخَتِهَا അവയുടെ പകർപ്പിൽ (എഴുത്തിൽ) ഉണ്ടായിരുന്നു هُدًى മാർഗദർശനം وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും لِلَّذِينَ യാതൊരുവർക്ക് هُمْ അവർ لِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ച് يَرْهَبُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു, പേടിക്കുന്നു.

മൂസാ (അ) കുപിതനായിക്കൊണ്ട് പലകകൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ പൊട്ടിപ്പോയെന്നും, അദ്ദേഹം അവ പെറുക്കിയെടുത്തുവെന്നും ഇവിടെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അനന്തരം ഉണ്ടായ സംഭവമാണ് തുടർന്നു പറയുന്നത്.

وَٱخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُۥ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَٰتِنَا ۖ فَلَمَّآ أَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّٰىَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلسُّفَهَآءُ مِنَّآ ۖ إِنْ هِىَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَآءُ

﴾155﴿ മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് എഴുപത് പുരുഷൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നിട്ട് അവർക്ക് കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു : എന്റെ റബ്ബേ ! നീ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മുമ്പ് (തന്നെ) അവരെയും, എന്നെയും നിനക്ക് നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭോഷന്മാർ ചെയ്തതിന് ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ?! അത് നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും)അല്ല (ല്ലോ) : അത് മൂലം നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ വഴി

وَتَهۡدِي مَن تَشَآءُۖ

പിഴവിലാക്കുന്നു : നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَنتَ وَلِيُّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَاۖ وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡغَٰفِرِينَ ﴿١٥٥﴾

നീ ഞങ്ങളുടെ കൈകാര്യകർത്താവത്രെ. അതിനാൽ, ഞങ്ങൾക്ക് നീ പൊറുത്തുതരുകയും, ഞങ്ങളോട് കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ! നീയാകട്ടെ, പൊറുക്കുന്നവരിൽ വെച്ച് ഉത്തമനുമാകുന്നു.

۞ وَٱكۡتُبۡ لَنَا فِي هَٰذِهِ ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ إِنَّا هُدۡنَآ إِلَيۡكَۚ قَالَ عَذَابِيٓ أُصِيبُ بِهِۦ مَنۡ أَشَآءُۖ وَرَحۡمَتِي وَسِعَتۡ كُلَّ شَيۡءٖۚ فَسَأَكۡتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤۡتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَٰتِنَا يُؤۡمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

﴾156﴿ ഈ ഐഹിക ലോകത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് നീ നന്മ (നിശ്ചയിച്ച്) രേഖപ്പെടുത്തേണമേ. പരലോകത്തിലും (രേഖപ്പെടുത്തേണമേ)! (നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നിന്നിലേക്ക് (ഖേദിച്ചു) മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു : എന്റെ ശിക്ഷ-ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിനെ ഞാൻ ബാധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. എന്റെ കാരുണ്യമാകട്ടെ അത് എല്ലാ വസ്തുവിലും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, സക്കാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഞാൻ അത് രേഖപ്പെടുത്തിയേക്കുന്നതാണ്. യാതൊരു കൂട്ടർക്കും – അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും രേഖപ്പെടുത്തും)

﴾155﴿ وَاخْتَارَ തിരഞ്ഞെടുത്തു مُوسَى മൂസാ قَوْمَهُ തന്റെ ജനതയെ (ജനതയിൽ നിന്ന്) سَبْعِينَ എഴുപത് رَجُلًا പുരുഷനെ لِمِيقَاتِنَا നമ്മുടെ(നാമുമായുള്ള)നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ എന്നിട്ട് അവരെ പിടിച്ച (അവർക്ക് പിടിപെട്ട)പ്പോൾ الرَّجْفَةُ (കഠിന) കമ്പനം قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ لَوْشِئْتَ നീ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ أَهْلَكْتَهُمْ അവരെ നീ (നിനക്ക്)നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു مِنْ قَبْلُ മുമ്പേ وَإِيَّايَ എന്നെയും أَتُهْلِكُنَا നീ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ بِمَافَعَلَ ചെയ്തതു നിമിത്തം السُّفَهَاءُ ഭോഷൻമാർ, വിഡ്ഢികൾ مِنَّا ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള إِنْ هِيَ അതല്ല

إِلاَّفِتْنَتُكَ നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ تُضِلُّ بِهَا അതുമൂലം നീ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു مَنْ تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَتَهْدِي നീ വഴി ചേർക്കുക (നേർമാർഗത്തിലാക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു مَنْ تَشَاءُ നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ أَنْتَ നീ وَلِيُّنَا ഞങ്ങളുടെ കൈകാര്യ കർത്താവാണ്, രക്ഷാധികാരിയാണ് فَاغْفِرْ لَنَا അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് നീ പൊറുത്തു തരേണമേ وَارْحَمْنَا ഞങ്ങൾക്ക് (ഞങ്ങളോട്)കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ وَأَنْتَ നീയാകട്ടെ خَيْرُ الْغَافِرِينَ പൊറുക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു. ﴾156﴿ وَاكْتُبْ എഴുതുക(രേഖപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യേണമേ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹത്തിൽ حَسَنَةً നന്മയെ وَفِي الْآخِرَةِ പരത്തിലും إِنَّا هُدْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയി (ഖേദിച്ചി)രിക്കുന്നു إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു عَذَابِي എന്റെ ശിക്ഷ أُصِيبُ بِهِ അതിനെ ഞാൻ ബാധിപ്പിക്കും, എത്തിക്കുന്നു مَنْ أَشَاءُ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَرَحْمَتِي എന്റെ കാരുണ്യമാകട്ടെ وَسِعَتْ അത് വിശാലമായിരിക്കുന്നു, വിശാലപ്പെട്ടതാണ് كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും فَسَأَكْتُبُهَا എന്നാൽ അതിനെ ഞാൻ എഴുതും (രേഖപ്പെടുത്തി വെക്കും) لِلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർക്ക് يَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന وَيُؤْتُونَ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന الزَّكَاةَ സക്കാത്ത് وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർക്കും هُمْ അവർ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം നാൽപത് ദിവസത്തെ സമയ നിശ്ചയം (مِيقَات) കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂസാ നബി (അ) ക്ക് തൗറാത്ത് ലഭിച്ചുവെന്നും, അത് കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴേക്കാണ് ജനങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചതെന്നും, അദ്ദേഹം അതിൽ കഠിനമായി കോപിക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തു വെന്നും മറ്റും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു. അതിന് ശേഷം ഇസ്റാഈല്യരെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട്-അവരുടെ ആ അപരാധത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോട് ഒഴികഴിവ് പറയുവാനും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ശുപാർശ ചെയ്വാനും വേണ്ടി - അവരിൽ നിന്നും നല്ലവരായ പ്രമുഖരായ എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം മൂസാ (അ) വീണ്ടും സീനാ പർവ്വതത്തിലേക്ക് പോയി. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്ന നിശ്ചിത സമയം(مِيقَات)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മിക്ക ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം തന്നെയാണ് എഴുപത് പേരെയും കൊണ്ട്പോയതെന്നും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് (2:55-ൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം) മൂസാ (അ) നോട് പറഞ്ഞത് അവരാണെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് കഠിനകമ്പനം (الرَّجْفَةُ)ബാധിച്ചതെന്നുമാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് കമ്പനം ബാധിച്ചപ്പോൾ മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടപ്പെട്ടു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا (ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ ചെയ്തതിന് ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയാണോ ?) എന്നു ചോദിച്ചതിന് പകരം .....أَتُهْلِكُنَا بِمَا قَالَ (ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ പറഞ്ഞതിന് ഞങ്ങളെ നീ ശിക്ഷിക്കുകയാണോ ?) എന്നല്ലേ പറയേണ്ടത് ? കൂടാതെ, ആ ശിക്ഷ അവർക്ക് ബാധിക്കുവാൻ കാരണമായത് അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് إِنْ هِيَ إِلاَّفِتْنَتُكَ (അത് നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ

മറ്റൊന്നുമല്ല) എന്ന വാക്കും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനെ പറ്റി സൂറഃ ത്വാഹാ 85-ൽ قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ(നിന്റെ ജനങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്) എന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു താനും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് ന്യായങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ന്യായം കേവലം യുക്തമായി തോന്നുന്നുതാനും. والله اعلم

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, എഴുപത് പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു മീക്വാത്തിന് (നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക്)കൊണ്ടുപോയത് മൂസാ (അ) തൗറാത്ത് ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ പോയ അതേ പ്രാവശ്യം തന്നെയാണെന്നും , പശുക്കുട്ടിയുടെ സംഭവത്തിന് ശേഷം അതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്കുണ്ടായ പശ്ചാത്താപത്തെത്തുടർന്ന് രണ്ടാമതൊരു പ്രാവശ്യത്തിലാണെന്നും -രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായി തോന്നുന്നതെങ്കിലും - ഇങ്ങിനെ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിലുണ്ട്. പക്ഷേ, മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോട് എനിക്ക് നിന്നെ ഒന്ന് കാണിച്ചു തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞതും രണ്ട് സംഭവങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ച് 143-ാം വചനത്തിൽ നാം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കത്തക്ക സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ക്വുർആന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നതെന്തോ അതു സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുകയേ നമുക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളൂ. والله الموفق

فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ .... (അവർക്ക് കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം - മൂസാ - പറഞ്ഞു) എന്നു തുടങ്ങി മൂസാ നബി (അ) അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ച വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക. അതായത് : വേണമെങ്കിൽ അവരെയും, എന്നെത്തന്നെയും നിനക്ക് നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിലുള്ള ഭോഷൻമാർ ചെയ്തതിന് ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയാണോ, അത് നിന്റെ പരീക്ഷണം മാത്രമാണല്ലോ എന്നൊക്കെ മൂസാ (അ) പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശാന്തമായി ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. അപ്പോൾ -അധിക ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത് പോലെ പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച സംഭവമാണിതിന് പിന്നിലുള്ളതെന്നും, ആ എഴുപത്പേർ-അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽപെട്ട ചിലർ-ചെയ്തുപോയ ഏതോ ഒരു ദുഷ്കൃത്യം മൂലമായിരുന്നു അവർക്ക് ആ കഠിന കമ്പനം ബാധിച്ചതെന്നും, അതേ സമയത്ത് മൂസാ നബി (അ) ക്ക് ആ കമ്പനം നിമിത്തം ആപത്തൊന്നും പിണഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ബൈബ്ളിൽ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു പലതും പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും മിക്കതും പരസ്പര വിരുദ്ധവും അവിശ്വസനീയവുമാകുന്നു. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം 2:55 ന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

അവർക്ക് കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോട് ചെയ്ത ആ പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ ഉത്തരമാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം:-

ശിക്ഷ എല്ലാവർക്കും ബാധിക്കുകയില്ല. അത് ആർക്ക്, എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ വേണമെന്നൊക്കെ ചില നിശ്ചയവും വ്യവസ്ഥയുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് അല്ലാഹു ഉദ്ദേ

ശിക്കുന്നവർക്ക് അതവൻ നൽകുന്നു. എന്നാൽ, കാരുണ്യമാകട്ടെ, അത് എല്ലാവർക്കും -എല്ലാ വസ്തുവിനും-ലഭിക്കുന്നതും അതിവിശാലമായതുമാകുന്നു എന്നാണ് ആദ്യത്തെ വാക്യങ്ങളിൽ ഉണർത്തുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം അവന്റെ കോപത്തെ കവച്ചുവെക്കുന്നതാണെന്നും അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ നൂറിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ് ഈ ഭൂമിയിൽ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അതു മൂലമാണ് കാട്ടുമൃഗങ്ങൾപോലും അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളോട് ദയ കാണിക്കുന്നതെന്നും അതിന്റെ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത് ഭാഗവും അവൻ പരലോകത്തേക്ക് വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു. ഹദീഥുകളുടെ പൂർണരൂപം സൂഃ അൻആം 54-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾക്ക് കാരുണ്യം നൽകുവാൻ അവൻ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മൂസാ നബി (അ)യെ ഉണർത്തുന്നു. ഈ പ്രത്യേക കാരുണ്യത്തിന് പാത്രമാകുന്നവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്നു വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِىَّ ٱلْأُمِّىَّ ٱلَّذِى يَجِدُونَهُۥ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِى ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَىٰهُمْ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَٱلْأَغْلَٰلَ ٱلَّتِى كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ

﴾157﴿ **അതായത് ഉമ്മിയ്യായ [അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത] പ്രവാചകനായ റസൂലിനെ പിൻപറ്റുന്നവർക്ക് [അവർക്കാണ് കാരുണ്യം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നത്] (അതെ) അവരുടെ അടുക്കൽ തൗറാത്തിലും, ഇൻജീലിലും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി അവർ കണ്ടുവരുന്ന ആളെ (പിൻപറ്റുന്നവർക്ക്) അവരോട് അദ്ദേഹം സദാചാരംകൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്ക് അദ്ദേഹം നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദുഷിച്ച (ചീത്ത) വസ്തുക്കളെ അവരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ഭാരത്തെയും അവരുടെ മേലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധനങ്ങളെയും അവരിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം (ഇറക്കി) വെക്കുക [ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുക]യും ചെയ്യും**

فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِهِۦ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَٱتَّبَعُوا۟ ٱلنُّورَ ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ

അപ്പോൾ, യാതൊരുകൂട്ടർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും അദ്ദേഹ

مَعَهُۥٓ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

ത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള (ആ) പ്രകാശത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ

﴾157﴿ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ പിൻപറ്റുന്നവർക്ക് الرَّسُولَ റസൂലിനെ, ദൂതനെ النَّبِيَّ നബിയായ, പ്രവാചകനായ الأُمِّيَّ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത, എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്തവനായ الَّذِي അതായത് യാതൊരാൾ يَجِدُونَهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർ കണ്ടുവരുന്നു مَكْتُوبًا എഴുതപ്പെട്ടവനായിട്ട് عِنْدَهُمْ തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ فِي التَّوْرَاةِ തൗറാത്തിൽ وَالإِنْجِيلِ ഇൻജീലിലും يَأْمُرُهُمْ അവരോട് അദ്ദേഹം കൽപിക്കും بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരം (മര്യാദ-നല്ലത്) കൊണ്ട് وَيَنْهَاهُمْ അവരെ അദ്ദേഹം വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും. عَنِ الْمُنْكَرِ ദുരാചാര (ദുഷ്കാര്യ-വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യ)ത്തെപ്പററി وَيُحِلُّ لَهُمُ അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട-ശുദ്ധമായ) വസ്തുക്കളെ وَيُحَرِّمُ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ الْخَبَائِثَ ദുഷിച്ച (ചീത്ത) വസ്തുക്കളെ وَيَضَعُ വെക്കുകയും ചെയ്യും (ഇറക്കി-താഴ്ത്തി-എടുത്ത്) عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് إِصْرَهُمْ അവരുടെ ഭാരം وَالأَغْلاَلَ കുടുക്കുകളും, ബന്ധനങ്ങളും الَّتِي كَانَتْ ഉണ്ടായിരുന്നതായ عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവരിൽ فَالَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുവർ آمَنُوا بِهِ അദ്ദേഹത്തിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചു وَعَزَّرُوهُ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു, ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു وَنَصَرُوهُ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു وَاتَّبَعُوا പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു النُّورَ പ്രകാശത്തെ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട أُولَئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ الْمُفْلِحُونَ വിജയികൾ.

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നകൂട്ടർക്കു പ്രത്യേകം കാരുണ്യം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ പ്രസ്താവന നബി തിരുമേനിﷺയിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കാരുണ്യത്തിന് അർഹരാകുന്നവരുടെ ഗുണങ്ങളായി സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ സകാത്ത് കൊടുക്കുന്നവർ എന്നുകൂടി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതിൽ ഒരു സൂചന അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ധനം ചിലവഴിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. സത്യവിശ്വാസികളായ മുസ്ലിംകൾ അവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കയില്ല-അവർ തങ്ങളുടെ ധനപരമായ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയില്ല- എന്നത്രെ ആ സൂചന والله اعلم.

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പേരു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത

പ്രവാചകൻ(النَّبِيَّ الأُمِّيَّ) എന്നും തൗറാത്തിലും ഇൻജീലിലും എഴുതപ്പെട്ടു കാണുന്ന ആൾ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ.. എന്നുമുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ നബി ﷺ യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത – അഥവാ അക്കാരണത്താൽ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത-പ്രവാചകനാണ് നബി തിരുമേനിﷺ. അതാകട്ടെ, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിന് ബുദ്ധിപരവും സ്പഷ്ടവുമായ ഒരു തെളിവുമാകുന്നു. തൗറാത്തിലും ഇൻജീലിലും നബി ﷺ യെക്കുറിച്ച് പരാമർശങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും പലതും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് വേദക്കാർക്കിടയിൽ അവ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. നബിﷺയുടെ ആഗമന കാലം അടുത്തപ്പോൾ, വേദക്കാർ മുഴുവനും അറേബ്യയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനെ അക്ഷമയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും അതു കൊണ്ടാണല്ലോ. പക്ഷേ, പിന്നീട് തങ്ങളുടെ അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളോട് ആ പ്രവാചകൻ യോജിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലും അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽപെട്ട ആളായിരിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലും അവർ പാടു മറിയുകയാണുണ്ടായത്.

ക്വുർആൻ അവതരിക്കും മുമ്പ് തന്നെ തൗറാത്ത്-ഇൻജീലുകൾ ചില മാറ്റത്തിരുത്തലുകൾക്ക് വിധേയമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നബിﷺയുടെ വെളിപ്പാടിനു ശേഷം പിന്നെയും പലതും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേദക്കാർ സമ്മതിക്കുകയില്ലെങ്കിലും മൂസാ നബി(അ)ക്കു ലഭിച്ച തൗറാത്തിന്റെയും, ഈസാ നബി(അ)ക്കു ലഭിച്ച ഇൻജീലിന്റെയും യഥാർത്ഥമായ പകർപ്പ്-യാതൊന്നും കൂട്ടുകയോ കുറക്കുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്കിടയിൽ തന്നെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത വിധം അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ -നിലവിലുണ്ടെന്ന് അവർക്കുപോലും വാദമില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരുന്നാലും വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും തൗറാത്തും ഇൻജീലും അടങ്ങുന്നതെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നതുമായ നിലവിലുള്ള ബൈബ്ളിൽ പോലും നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്നും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം കാണുക :

ബൈബ്ളിന്റെ പഴയനിയമത്തിലെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ : (1) മോശെ തന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പ് യിസ്രായേൽ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച അനുഗ്രഹമാവിതു : അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ : യഹോവ സീനായിൽ നിന്നുംവന്നു. അവർക്ക് സേയീറിൽ നിന്ന് ഉദിച്ചു. പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നും വിളങ്ങി.....(ആവർത്തന പുസ്തകം:33 ൽ 1,2) സീനാ (سِينَا) യിൽ നിന്നും വന്നത് മൂസാ നബി(അ)യെയും, സേയീരി (سَاعِير)ൽഉദിച്ചത് ഈസാ നബി(അ)യെയും, പാറാനി (فَارَان)ൽ നിന്നും വിളങ്ങിയത് നബി തിരുമേനിﷺയെയും കുറിക്കുന്നു. സേയർ ഫലസ്തീനിലും, പാറാൻ ഹിജാസിലുമുള്ള മലകളാകുന്നു.

(2) യിസ്രായേലിനെ നോക്കി മോശെ പറയുന്നു : നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിന്റെ മദ്ധ്യെ നിന്റെ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും എഴുന്നേൽപിച്ച്തരും. അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കണം...യഹോവ എന്നോട് (മോശെയോട്) അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ...നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്കു അവരുടെ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും എഴു

ന്നേൽപ്പിച്ചു. എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിൻമേൽ ആക്കും......(ആവർത്തനം: 18 ൽ 15-18) ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ മകൻ ഇസ്ഹാക്വ് (അ) ന്റെ സന്തതികളാണ് ഇസ്റാഈല്യർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റേ മകനായ ഇസ്മാഈൽ (അ) ന്റെ സന്തതികളാണ് അറബികൾ. അതുകൊണ്ടാണ് നബിﷺയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരിൽ നിന്നും എഴുന്നേൽപിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത്.

(3) ഇസ്മാഈൽ (അ) കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവായ ഹാജറയേയും മരുഭൂമിയിലേക്ക് (അറേബ്യായിലേക്ക്)കൊണ്ടാക്കിയ വിവരവും, വെള്ളം കിട്ടാതെ അവർ വിഷമിച്ചതും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്മാഈൽ (അ)നെപ്പറ്റി പറയുന്നു: ദൈവം ബാലനോട് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. മുതിർന്നപ്പോൾ ഒരു വില്ലാളിയായി അവൻ പാറാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. (ഉൽപത്തി : 21-ൽ 20,21) അപ്പോൾ, പാറാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്ത ഇസ്മാഈലിന്റെ സന്തതികളായ അറബികൾ ഇസ്റാഈല്യരുടെ സഹോദരങ്ങളാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പുതിയ നിയമത്തിലെ ചില പരാമർശങ്ങൾ: (1) യേശു പറയുന്നു : എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു: ഞാൻ പോകുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം. ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കും. അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിന് ബോധം വരുത്തും.... ഇനിയും വളരെ പറവാനുണ്ട്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴി നടത്തും. അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ കേൾക്കുന്നത് സംസാരിക്കയും, വരുവാനുള്ളത് നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരുകയും ചെയ്യും...(യോഹന്നാൻ : 16 ൽ 7 - 14) പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്ക് സകലവും ഉപദേശിച്ചു തരുകയും, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതൊക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. (യോഹന്നാൻ: 14 ൽ 26) സത്യത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥൻ എന്നും, സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്നും പറഞ്ഞത് നബിﷺയുടെ പേർ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഫാറകലീത്വ(فَارَقْلِيط) എന്ന വാക്കിൽ കാലക്രമേണയുണ്ടായിത്തീർന്ന ഭാഷാന്തര വ്യത്യാസമാകുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച് സൂഃ സ്വഫ്ഫ് 6-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക. വേറെയും പല ഉദ്ധരണികൾ അവിടെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധിക്കുക.

(2) യോഹന്നാന്റെ (യഹ്യാ നബി(അ)യുടെ) അടുക്കലേക്ക് യഹൂദികൾ പുരോഹിതൻമാരെയും ലേവ്യരെയും അയച്ച് നീ ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല എന്നും ഞാൻ ഏലിയാവല്ല എന്നും ആ പ്രവാചകൻ അല്ല എന്നും മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ പിന്നെ നീ ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ യശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുന്നവൻ എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം ആകുന്നുവെന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു (യോഹന്നാൻ : 1 ൽ 20-24) അപ്പോൾ, യഹ്യാ നബി(അ)യുടെ കാലത്ത് അവർ ഒരു ക്രിസ്തുവിനെയും ഒരു ഏലിയാവിനെയും കൂടാതെ, ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകനെയും കാത്തിരുന്നുവെന്ന്

വ്യക്തമാണ്. ആ പ്രവാചകനത്രെ മുഹമ്മദ് നബിﷺ (*)

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സവിശേഷതകളായി ഈ വചനത്തിൽ പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു. (1,2) അദ്ദേഹം സദാചാരപരമായ നല്ലകാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് കല്പിക്കുകയും, ദുരാചാരപരമായ ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒരു വിശദീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. സദാചാര വിഷയങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമായത് ഏകദൈവ സിദ്ധാന്തവും (തൗഹീദും), ദുരാചാര വിഷയങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ബഹുദൈവ സിദ്ധാന്തവും (ശിർക്കും)തന്നെ. അവ രണ്ടും തൊട്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് വലതു കൈകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, ശൗച്യം ചെയ്യുന്നത് ഇടതു കൈകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, വെള്ളം കുടിക്കുന്ന പാത്രത്തിലേക്ക് ശ്വാസം വിടരുതെന്നും പോലെയുള്ള ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നബിﷺ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമത്രെ.

(3,4) അദ്ദേഹം നല്ലതായ വസ്തുക്കളെ അനുവദനീയമാക്കുകയും , ദുഷിച്ച വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വേദക്കാർ നിഷിദ്ധമായി സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ഒട്ടക മാംസം, കൊഴുപ്പ് മുതലായവ അനുവദനീയങ്ങളാണെന്നും, ശവം, പന്നിമാംസം, രക്തം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വഴിപാടാക്കപ്പെട്ടവ മുതലായ വസ്തുക്കൾ നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നുമുള്ള ഇസ്‌ലാമിലെ നിയമങ്ങൾ പോലെയുള്ള പലതും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

(5) അവരുടെ ഭാരവും, അവരിലുള്ള കുടുക്കും ബന്ധനങ്ങളും ഇറക്കിവെച്ചു ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. വേദക്കാർക്കിടയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നിയമങ്ങൾ വഴിയോ, പിന്നീട് അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരുടെ കൈക്ക് നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെട്ട നടപടി ക്രമങ്ങൾ വഴിയോ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പല കർശന നിയമങ്ങളും നബി

(*) വേറെയും പല ഉദ്ധരണികളും ബൈബ്ളിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കഴിയും, എല്ലാറ്റിനും വേദക്കാരുടെ അതതു കാലത്തെ മഹാസഭക്കാർ അവരുടെതായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തങ്ങളുടെ ഹിതത്തിനൊപ്പിച്ചു തൃപ്തി അടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും അവ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നുമില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സവിശദം എടുത്തുകാട്ടിയും, വേദക്കാരുടെ കൈകടത്തലുകൾ സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ട് പല മഹാൻമാരും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ പല നിലക്കും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ ഇബ്നു തൈമിയ്യഃ (റ) രചിച്ച الجَواب الصحِيح لمن بدل دين المسيح (മസീഹിന്റെ മതത്തെ മാറ്റി മറിച്ചവർക്ക് ശരിയായ മറുപടി) എന്ന ഗ്രന്ഥം. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച അല്ലാമ റഹ്മത്തുല്ലാഹിൽ ഹിന്ദീ (റ) യുടെ اظهار الحق(സത്യം വെളിപ്പെടുത്തൽ) എന്ന ഗ്രന്ഥവും കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. അരനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് രചിക്കപ്പെട്ട മർഹും ഡോക്ടർ മുഹമ്മദ് തൗഫീക് അഫൻദീയുടെ دين الله فى كتب انبيائه (പ്രവാചകൻമാരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മതം) മുതലായവയും പ്രസ്താവ്യങ്ങളത്രെ. അതേ കാലത്ത് ഈ രംഗത്ത് വളരെ സേവനം ചെയ്ത കേരളത്തിലെ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനാണ് സയ്യിദ്ഥനാഉല്ലാഹി എന്ന മഖ്ദീതങ്ങളും(റ).

തിരുമേനിﷺ യുടെ ശരീഅത്തിൽ ലഘൂകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിന്റെ താൽപര്യം. പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതിൽനിന്നുള്ള പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ ഉപാധിയായി കുറ്റവാളികളെ കൊലപ്പെടുത്തണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചത്, കൊലക്കുറ്റങ്ങളുടെ പ്രതികാര നടപടിയിൽ പകരം കൊലപ്പെടുത്തൽ മാത്രം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്, ധർമ യുദ്ധങ്ങളിൽ ശത്രുപക്ഷത്തു നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഗനീമത്ത് സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചു കൂടാതിരുന്നത്, ശനിയാഴ്ച ദിവസം (ഞായറാഴ്ചയും തന്നെ) ജോലി ചെയ്‌വാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത്, ആരാധനാ കർമങ്ങളിലും ഇടപാടുകളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ചില കർക്കശ നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പല ഭാരങ്ങളിൽ നിന്നും കെട്ടിക്കുടുക്കുകളിൽ നിന്നും അവർക്ക് നബി മുഖേന ഇളവ് ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മൊത്തമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, വേദക്കാർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന നിയമ നടപടി ക്രമങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ലഘുവായതും, സൗകര്യ പ്രദമായതുമാണ് നബി തിരുമേനിﷺ മുഖാന്തരം നിലവിലുള്ള നിയമ നടപടി ക്രമം. പണ്ഡിത വർഗങ്ങളുടെ നിയമനിർമാണ ചട്ടങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവർക്ക് ഇസ്‌ലാം അതിൽ നിന്നും മോചനം നൽകി. ഇസ്‌ലാമിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു പൊതുതത്വമായി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു : يُرِيدُ ٱللَّهُ بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ (അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ എളുപ്പത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, നിങ്ങളിൽ അവൻ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല (2: 185) നബിﷺ പറയുന്നു : بشروا ولا تنفّروا يسروا ولا تعسّروا നിങ്ങൾ സന്തോഷപ്പെടുത്തുവിൻ, വെറുപ്പിക്കരുത് : എളുപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ഞെരുക്കമുണ്ടാക്കരുത് (ബു.മു)

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രത്യേകതകളും സവിശേഷതകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, തൗറാത്തിലും ഇൻജീലിലും പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകൻ തന്നെയാണ് തിരുമേനിയെന്ന് പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു : അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും - അഥവാ, സഹായിച്ചും ശക്തിപ്പെടുത്തിയും വരുകയും-അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രകാശത്തെ -അഥവാ വിശുദ്ധ ഖുർആനെ-പിൻപറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാണ് വിജയികളെന്ന്. അതെ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർ ആരായാലും ശരി-അവർ വേദക്കാരാവട്ടെ അല്ലാതിരിക്കട്ടെ - അവർക്കേ വിജയമുള്ളുവെന്ന്. عزر (അസ് സറ)എന്ന വാക്കിന് ബഹുമാനിച്ചു, ശക്തിപ്പെടുത്തി, സഹായിച്ചു എന്നും മറ്റും അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. ബഹുമാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം സഹായം നൽകുക (النصرة مع التعظيم) എന്നാണ് ഇമാം റാഗിബ് (റ) മുതലായവർ അതിന് അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം - 20

﴾158﴿ **(നബിയേ) പറയുക : ഹേ മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലേക്കും ഉള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ [ദൂതൻ] ആകുന്നു : അതായത്, ആകാശങ്ങ**

قُلْ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّى رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ

ളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം യാതൊരുവന്നാണോ അവന്റെ (റസൂലാകുന്നു). അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല ; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِىِّ ٱلْأُمِّىِّ ٱلَّذِى يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ (അതെ) അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ വാക്യങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഉമ്മിയ്യായ [അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത] പ്രവാചകൻ, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ ; നിങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

﴾158﴿ قُلْ പറയുക يَاأَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ, إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ رَسُولُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ്, ദൂതനാകുന്നു إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാം الَّذِي യാതൊരുവൻ, യാതൊരുത്തന്റെ لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ് مُلْكُ രാജത്വം, രാജാധികാരം السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ وَالأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും لا إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹും(ആരാധ്യനും, ദൈവവും)ഇല്ല إِلا هُوَ അവനല്ലാതെ يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു وَيُمِيتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു فَآمِنُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലും النَّبِيِّ الأُمِّيِّ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ الَّذِي يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവനായ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَكَلِمَاتِهِ അവന്റെ വാക്കു (വാക്യം)കളിലും وَاتَّبِعُوهُ അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി تَهْتَدُونَ നിങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കും.

മൂസാ നബി(അ)യെയും, ഇസ്റാഈല്യരെയും, തൗറാത്തിനെയും സംബന്ധിച്ചു വിവരിക്കുന്ന മധ്യെ തൗറാത്തിലും ഇൻജീലിലും നബിﷺയെക്കുറിച്ച് വന്ന ചില പരാമർശങ്ങളെപ്പറ്റി 156-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചു. 157-ാം വചനത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കി. അതിന് ശേഷം ആ പരാമർശങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും ഇതാ സാക്ഷാൽകൃതമായിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു വിളംബരമാണ് ഈ വചനമെന്ന് പറയാം. ആകാശ ഭൂമികളുടെയെല്ലാം അധിപനും കൈകാര്യകർത്താവുമായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും വേദ-കുല-കാല-ദേശ-ഭാഷാ വ്യത്യാസമന്യെ സകല മനുഷ്യരിലേക്കുമായി അയക്കപ്പെട്ട ദൈവദൂതനാണ് ഈ അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ ഞാൻ ; അല്ലാഹുവിലും എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും അവനാൽ നൽകപ്പെട്ട അവന്റെ എല്ലാ വചനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളാണ് ഞാൻ; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്മാർഗികളായിത്തീരേണ്ടതിന് അല്ലാഹുവിലും എന്നിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ഞാൻ കൊണ്ടു വന്ന മാർഗം നിങ്ങൾ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊക്കെ മനു

ഷ്യലോകത്തോട് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിﷺ യോട് കൽപിക്കുകയാണ്.

നബി തിരുമേനിﷺ യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ അടിയോടെ നിഷേധിക്കാതെ -മുസ്ലിം പാമര ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി-അവിടുന്നു അറബികളിലേക്കു മാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട റസൂലാണെന്നും, വേദക്കാരിലേക്ക് തിരുമേനി റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ചില അരമുറി ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ എടുത്തുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ സമർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെ നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ശരീഅത്ത് നിയമങ്ങളിൽ ചിലതൊക്കെ അക്കാലത്തെയും അന്നത്തെ ജനങ്ങളെയും മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്-ഈ പരിഷ്കൃത കാലത്തെയും, ഇക്കാലത്തെ ജനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതല്ല-എന്ന് മുസ്ലിം നാമധാരികളായ ചില ആധുനിക തൽപരൻമാരും (അഥവാ മോഡേണിസ്റ്റുകളും) ജൽപിക്കുന്നത് കാണാം. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ ഇതെല്ലാം അവരുടെ സ്വയം സൃഷ്ടിയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും പേരിൽ താൽപര്യപൂർവ്വം നടത്തപ്പെടുന്ന കള്ള പ്രചാരണമാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും, ഇതുപോലെ മറ്റു പല വചനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമത്രെ.

റസൂൽ തിരുമേനിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ജാബിർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു : മുമ്പ് ഒരു പ്രവാചകനും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അഞ്ചുകാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരു മാസത്തെ വഴി ദൂരത്തിൽ (എന്നെപ്പറ്റി ശത്രു ജനങ്ങൾക്ക്) ഭീതി നൽകികൊണ്ട് എനിക്ക് സഹായം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമി എനിക്ക് നമസ്ക്കാര സ്ഥലവും ശുദ്ധീകരണ വസ്തുവും ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്റെ സമുദായത്തിൽ ആർക്കെങ്കിലും നമസ്കാര സമയം വന്നാൽ അവൻ നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എനിക്ക് ഗനീമത്ത് (ധർമ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന) സ്വത്തുക്കൾ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ മുമ്പ് ആർക്കും അത് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എനിക്ക് ശഫാഅത്ത് (ക്വിയാമത്തുനാളിൽ ജനങ്ങളെ വിചാരണക്കെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് ചെയ്യുന്ന ശുപാർശ)നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെ ജനതയിലേക്കായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്ക് മുഴുവനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ബു: മു.) ഇതുപോലെ വേറെയും പല ഹദീഥുകൾ കാണാം.

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰٓ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِٱلْحَقِّ وَبِهِۦ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٩﴾

﴾159﴿ മൂസായുടെ ജനങ്ങളിൽ (തന്നെ) യഥാർത്ഥമനുസരിച്ച് മാർഗദർശനം നൽകുകയും, അതനുസരിച്ച് തന്നെ നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്താനും.

﴾159﴿ وَمِن قَوْمِ ജനങ്ങളിലുണ്ട്, ജനതയിൽപെട്ടതാണ് مُوسَىٰ മൂസായുടെ أُمَّةٌ ഒരു സമൂഹം يَهْدُونَ അവൻ മാർഗദർശനം നൽകുന്നു, സന്മാർഗത്തിൽ ചലിക്കുന്നു بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ച് وَبِهِ അതനുസരിച്ച് തന്നെ يَعْدِلُونَ അവർ നീതി (മര്യാദ) പാലിക്കുന്നു (താനും)

മുൻ വചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ പൊതുവായ ചില പരാമർശങ്ങളിൽ നിന്ന്

മൂസാ നബി(അ)യുടെ സമുദായം മുഴുക്കെ പിഴച്ചുപൊയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരിൽ സന്മാർഗത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നവർ ആരുമില്ലെന്നും ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണക്കവകാശമുണ്ട്. ആ ധാരണ ശരിയല്ലെന്ന് ഇടക്കുവെച്ച് ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്

യാഥാർത്ഥ പ്രകാരം ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗനിർദേശങ്ങൾ നൽകിയും, ന്യായം തെറ്റാതെ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ച് തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചും വരുന്ന ചില ആളുകൾ ആ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് യഹൂദികളിൽ നിന്നും ചില വ്യക്തികൾ നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ട് വന്നതും. നബിﷺ യുടെ ആഗമനത്തിന് ശേഷം, നബിﷺയെക്കുറിച്ച് അറിവായിട്ടു പിന്നെയും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തവർ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. (സമൂഹം എന്ന് ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ട أُمَّةٌ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 164-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം) إن شاء الله

وَقَطَّعْنَٰهُمُ ٱثْنَتَىْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ إِذِ ٱسْتَسْقَىٰهُ قَوْمُهُۥٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ فَٱنۢبَجَسَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۚ

﴾160﴿ **അവരെ നാം പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായി -അതായത് സമൂഹങ്ങളായി-മുറി(ച്ചുഭാഗി)ച്ചു. മൂസായുടെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോട് (വെള്ളം)കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം വഹ്‌യ് [സന്ദേശം] നൽകി നിന്റെ വടി കൊണ്ട് പാറക്കല്ലിന്ന് അടിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന്, അപ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് നീരുറവകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി (അവരിൽ)എല്ലാ മനുഷ്യരും അവ(രവ)ർക്ക് കുടിക്കാനുള്ള സ്ഥാനം അറിയുകയുണ്ടായി.**

وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلْغَمَٰمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٠﴾

അവർക്ക് നാം മേഘത്തെ തണലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്ക് നാം മന്നായും സൽവായും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ള നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ (എന്ന് നാം പറഞ്ഞു). (എന്നാൽ) അവർ നമ്മോട് (ഒന്നും)അക്രമം ചെയ്തില്ല, എങ്കിലും അവർ അവരോട് തന്നെയായിരുന്നു അക്രമം ചെയ്തിരുന്നത്.

﴾160﴿ وَقَطَّعْنَاهُمْ അവരെ നാം മുറിക്കുക (കഷ്ണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക-പിരിക്കു

ക)യും ചെയ്തു اثْنَتَيْ عَشْرَةَ പന്ത്രണ്ട് أَسْبَاطًا ഗോത്രങ്ങളായി أُمَمًا സമൂഹങ്ങളായി, കൂട്ടങ്ങളായി وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യ് (സന്ദേശം) നൽകുകയും ചെയ്തു إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക് إِذِ اسْتَسْقَاهُ അദ്ദേഹത്തോട് കുടിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ട (വെള്ളംതേടിയ)പ്പോൾ قَوْمُهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത أَنِ اضْرِب നീ അടിക്കുക എന്ന് بِّعَصَاكَ നിന്റെ വടികൊണ്ട് الْحَجَرَ പാറക്ക്, പാറക്കല്ലിനെ فَانبَجَسَتْ അപ്പോൾ പൊട്ടി ഒഴുകി مِنْهُ അതിൽ നിന്ന്, അതിലൂടെ اثْنَتَا عَشْرَةَ പന്ത്രണ്ട് عَيْنًا നീരുറവ, അരുവി قَدْ عَلِمَ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.അറിയുകയുണ്ടായി كُلُّ أُنَاسٍ എല്ലാ മനുഷ്യരും (മനുഷ്യക്കൂട്ടങ്ങളും) مَّشْرَبَهُمْ അവരുടെ കുടിക്കുന്ന സ്ഥലം وَظَلَّلْنَا നാം തണലാക്കുകയും ചെയ്തു,നിഴലിട്ടു കൊടുത്തു عَلَيْهِمُ അവരുടെ മേൽ, അവർക്ക് الْغَمَامَ മേഘത്തെ وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു عَلَيْهِمُ അവരിൽ, അവർക്ക് الْمَنَّ മന്നാ (കട്ടിത്തേൻ) وَالسَّلْوَىٰ സൽവായും (കാടപ്പക്ഷിയും) كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ مِن طَيِّبَاتِ നല്ല (ശുദ്ധ-വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയതിലെ وَمَا ظَلَمُونَا അവർ നമ്മോട് അക്രമം ചെയ്തതുമില്ല وَلَٰكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു أَنفُسَهُمْ അവരോട് തന്നെ يَظْلِمُونَ അവർ അക്രമം ചെയ്യുക.

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ മകനായ ഇസ്ഹാക് നബി(അ)യുടെ മകൻ യഅ്ക്വൂബ് നബി(അ)ക്ക് ഇസ്റാഈൽ എന്നും ഒരു പേരുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ട് പുത്രൻമാരിൽ നിന്നും പെരുകിയുണ്ടായ സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് പന്ത്രണ്ട് ഇസ്റാഈൽ ഗോത്രങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. ഓരോ ഗോത്രവും അതത് ഗോത്രത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ആശീർ, ദാൻ, ഗാദു (ജാദ്), യിസ്സാഖർ, യഹൂദാ, നഫ്താലീ, റൂബീൻ (റൂബേൻ), ശംഊൻ (ശിമയോൻ) സബൂലൂൽ (സെബുലൂൻ), ലാവി (ലേവി) യൂസുഫ് ,ബിൻയാമീൻ ഇവയാണ് ആ നാമങ്ങൾ. ഇതിൽ യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സന്തതികൾ പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് മക്കളായ അഫ്രായീം, മനശ്ശാ (എഫ്രയീം, മനാശ്ശ) എന്നിങ്ങിനെ രണ്ട് പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യർ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളായിത്തന്നെ ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. സീനാ അർദ്ധദ്വീപിലെ മരുഭൂമിയിൽ അവിടവിടെയായി നാൽപതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയ അവർ മൂസാ നബി(അ)യുടെ ശേഷം യൂശഅ് നബി(അ)യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ശാമിലെ ഫലസ്തീൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ക്രമേണ കുടിയേറിപ്പാർത്തു *(*)*

ഇസ്റാഈല്യർ വെള്ളമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം മൂസാ (അ) പാറക്കല്ലിന് അടിക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഉറവുകൾപൊട്ടി ഒഴുകുകയും ചെയ്ത സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: അൽബക്വറഃ 60-ലും അവർക്ക് മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് മേഘത്തണൽ നൽകിയതിനെക്കുറിച്ചും, മന്നായും സൽവായും (ഒരുതരം കട്ടിത്തേനും, കാടപ്പക്ഷിപോലുള്ള ഒരു തരം പക്ഷിയും) ആഹാരം നൽകിയതിനെക്കുറിച്ച് 57-ലും മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അവിടെ നോക്കുക.

(*) അതതു ഗോത്രങ്ങൾ കുടിയേറിപ്പാർത്ത പ്രദേശങ്ങൾ 2-ാം നമ്പർ ഭൂപടത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കാണാം. പന്ത്രണ്ട് ഗോത്ര നാമങ്ങളുടെ അറബി രൂപം ക്രമപ്രകാരം ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു.

يساكر، يهودا، نفتالي، روبين، شمعون، زبولون، لاوي، يوسف (افرايم، منشا)بنيامين اشير، دان، جاد،

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ ٱسْكُنُوا۟ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ وَكُلُوا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٓـَٔـٰتِكُمْ ۚ سَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾

﴿161﴾ അവരോട് പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) : നിങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്ത് താമസിക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്തു നിന്ന് തിന്നുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ നിങ്ങൾ ഹിത്ത്വതുൻ [പാപമോചനം] എന്നു പറയുകയും സുജൂദ് ചെയ്തു [തലകുനിച്ചു] കൊണ്ട് അതിന്റെ പടിവാതിൽ കടക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ നാം പൊറുത്തുതരുന്നതാണ്. സുകൃതവാൻമാർക്ക് നാം (വഴിയെ)വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

﴿162﴾ എന്നിട്ട്, അവരിൽ നിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ, തങ്ങളോട് പറയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത ഒരു വാക്ക് (അതിന്) പകരമാക്കി (മാറ്റി) അതിനാൽ, അവരുടെ മേൽ നാം ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു (കഠിന) ശിക്ഷ അയച്ചു അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം.

﴿161﴾ وَإِذْقِيلَ പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭവും لَهُمُ അവരോട് اسْكُنُوا നിങ്ങൾ താമസിക്കു (പാർക്കു)വിൻ هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ ഈ രാജ്യത്ത് وَكُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ مِنْهَا അതിൽ നിന്ന് حَيْثُ شِئْتُمْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്ത് (നിന്ന്), ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം وَقُولُوا പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ حِطَّةٌ താഴ്ത്തൽ (പാപമോചനം), ഇറക്കിവെക്കുക وَادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുക (കടക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ الْبَابَ വാതിൽ, പടിവാതിൽ കവാടം سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി, തലകുനിച്ചവരായി نَغْفِرْلَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം പൊറുത്തു തരും خَطِيئَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവു(പാപം)കൾ سَنَزِيدُ നാം (വഴിയെ) വർദ്ധിപ്പിക്കും الْمُحْسِنِينَ നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക്, സുകൃതവാൻമാർക്ക് ﴿162﴾ فَبَدَّلَ എന്നിട്ട് പകരമാക്കി, മാറ്റി മറിച്ചു الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് قَوْلًا ഒരു വാക്ക് غَيْرَ ഒഴികെ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെട്ട فَأَرْسَلْنَا അപ്പോൾ നാം അയച്ചു عَلَيْهِمْ അവരിൽ رِجْزًا ഒരു (കഠിന) ശിക്ഷ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത്നിന്ന് بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്ന് നിമിത്തം (കൊണ്ട്) يَظْلِمُونَ അവർ അക്രമം ചെയ്യും.

ഈ വിവരവും അൽബക്വറഃ 58,59 വചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. വിശദ വിവരങ്ങൾക്ക് അവയുടെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

വിഭാഗം - 21

وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَتْ حَاضِرَةَ ٱلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِى ٱلسَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ

﴾163﴿ സമുദ്രത്തിനടുത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതായ (ആ) രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് -(അതെ) അവര്‍ സബ്ത്തില്‍ [ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തില്‍] അതിക്രമം നടത്തിയിരുന്ന സന്ദര്‍ഭത്തെ(ക്കുറിച്ച്) - അവരോട് ചോദി(ച്ചു നോ)ക്കുക ! അതായത് അവരുടെ സബ്ത്തിന്റെ ദിവസം അവരുടെ മത്സ്യങ്ങള്‍ (വെള്ളത്തിന് മീതെ തല) പൊങ്ങിക്കൊണ്ട് അവര്‍ക്ക് വന്നിരുന്ന സന്ദര്‍ഭം അവര്‍ സബ്ത്തു [ശബ്ബത്ത്] ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ അവ അവര്‍ക്ക് വന്നിരുന്നതുമില്ല

كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُم بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

അപ്രകാരം, അവര്‍ തോന്നിയവാസം പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു.

﴾163﴿ وَاسْأَلْهُمْ അവരോട് ചോദിക്കുക عَنِ الْقَرْيَةِ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് الَّتِي كَانَتْ ആയിരുന്നതായ حَاضِرَةَ അരികെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിങ്കല്‍(കടലിന്റെ) إِذْ يَعْدُونَ അവര്‍ അതിക്രമം ചെയ്യുന്ന (അതിരുവിട്ടിരുന്ന) സന്ദര്‍ഭം فِي السَّبْتِ ശബ്ബത്തില്‍ (ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തില്‍) إِذْ تَأْتِيهِمْ അതായത് അവര്‍ക്ക് വരുന്ന സന്ദര്‍ഭം حِيتَانُهُمْ അവരുടെ മല്‍സ്യങ്ങള്‍ يَوْمَ سَبْتِهِمْ അവരുടെ ശബ്ബത്തിന്റെ ദിവസം (നാളില്‍) شُرَّعًا പൊങ്ങിക്കൊണ്ട് (മൂക്കെടുത്തുക്കൊണ്ട്) وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ അവര്‍ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ لَا تَأْتِيهِمْ അവ അവര്‍ക്ക് വരുകയുമില്ല كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം نَبْلُوهُمْ അവരെ നാം പരീക്ഷിച്ചിരുന്നു بِمَا كَانُوا അവര്‍ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് يَفْسُقُونَ അവര്‍ തോന്നിയവാസം (ധിക്കാരം) പ്രവര്‍ത്തിക്കും.

അല്‍ബക്വറഃ 65,66 വചനങ്ങളില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവത്തിന്റെ വിശദ രൂപമാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കേ ഭാഗത്ത് സമുദ്രം ഇടത്തും വലത്തുമായി രണ്ട് ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു നില്‍ക്കുന്നു. ഒന്നിന് സൂയസ് ഉള്‍ക്കടല്‍ എന്നും മറ്റേതിന് അല്‍അക്വബഃ ഉള്‍ക്കടല്‍ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മുന്‍കാലത്ത് ഐലത്ത് (ഏലാത്ത് الأَيْلَة) എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന അല്‍അക്വബഃയാണ് ഈ ഉള്‍ക്കടലിന്റെ തുറമുഖ പട്ടണം. അവിടെയാണ് ഈ സംഭവം നടന്നതെന്നത്രെ പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. വേറെയും അഭിപ്രായം ഇല്ലാതില്ല. അവിടത്തെ നിവാസികളായ

ഇസ്റാഈല്യർ മീൻ പിടുത്തക്കാരായിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച ദിവസം അവർ തൗറാത്തിന്റെ നിയമപ്രകാരം ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ദിവസമാണ്. അന്ന് ജോലിക്കു പോകാതെ പ്രത്യേകം ചില ആരാധനാ കർമങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ്-ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഞായറാഴ്ചയെന്നപോലെ - യഹൂദികൾ ഇന്നും ശനിയാഴ്ച ഒഴിവ് ദിവസമായി ആചരിച്ചു വരുന്നത്. മത ശാസനകളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാനുള്ള കൗശലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കൽ യഹൂദികളുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരിൽ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി. ശനിയാഴ്ച ദിവസം മത്സ്യങ്ങൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വന്നു വെള്ളത്തിൽ മീതെ തലപൊക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുമില്ല. ഇതു കാണുമ്പോൾ അവർക്ക് സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെയായി. അവർ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അൽപം അകലെ ചില കുളങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക സമുദ്രത്തിൽ നിന്നും അതിലേക്ക് വെള്ള ചാലുകളും നിർമിക്കുക. മത്സ്യങ്ങൾ ചാലുകളിലൂടെ കുതിച്ചു വന്നു കുളത്തിൽ തങ്ങിക്കണ്ടാൽ ഉടനെ കുളത്തിന്റെ മുഖം അടച്ചു കെട്ടുകയും, പിറ്റെന്ന് മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതുവഴി ശനിയാഴ്ച മൽസ്യം പിടിക്കുന്ന ജോലിക്കു പോയി എന്ന ആരോപണത്തിൽ നിന്നും അവർ ഒഴിവാകുകയും, മൽസ്യം ശേഖരിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് കാപട്യവും, അക്രമവും, നിയമത്തിന്റെ യുക്തിതത്വത്തെ മറികടക്കലുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.

ഇതുപോലെ, സകാത്തിന്റെ വിഷയത്തിലും, പലിശ ഇടപാടുകളിലും മറ്റും മതനിയമങ്ങൾ പാലിച്ചുവെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അവയിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുവാൻ ചില കൗശല മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പലരെയും മുസ്ലിംകളിലും കാണാം. കേവലം ചില ഫിക്ഹ്മസ്അലകളെ മാത്രം ആധാരമാക്കുകയും, മതനിയമങ്ങളുടെ ആന്തരാർത്ഥങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിത വർഗത്തിലായിരിക്കും ഈ ദുഃസ്സമ്പ്രദായം വിശേഷിച്ചും കാണപ്പെടുക. ഈ സമ്പ്രദായം എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് ഇസ്റാഈല്യരിൽ പണ്ടു കഴിഞ്ഞ ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു നമുക്ക് വിവരിച്ചു തരുന്നതും. അബൂഹുറയ്റഃ (റ) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു : യഹൂദികൾ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കരുത്. അതായത്. അല്ലാഹു ഹറാമാക്കിയ കാര്യങ്ങളെ താണതരം ഉപായങ്ങൾ വഴി നിങ്ങൾ ഹലാലാക്കരുത് **حكاه ابن كثير عن بطة باسنادجيّد**

മൽസ്യം ശനിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ ധാരാളം പൊങ്ങിവന്നിരുന്നുവെന്നും, മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ വന്നിരുന്നില്ലെന്നുമുള്ളതിന് കാരണം كَذَٰلِكَ نَبۡلُوهُم (അപ്രകാരം അവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഏത് സംഭവത്തിലും വല്ല അസാധാരണത്വവും കാണുന്നത് സഹിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ചിലർ അതിന് ഇങ്ങിനെ കാരണം പറഞ്ഞു കാണുന്നു: ശനിയാഴ്ച അവർ മൽസ്യം പിടിക്കുകയില്ലെന്ന് നിത്യാനുഭവത്തിൽ നിന്നും മൽസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത് കൊണ്ടാണ് അവ അന്നുവെള്ളത്തിന് മീതെ ധാരാളമായി പൊങ്ങിയിരുന്നത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ കാരണം ഇവർക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു: അതിരിക്കട്ടെ എത്രയോ കൊല്ലങ്ങളായി വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം മൽസ്യം

പിടിക്കുന്നവർ ജോലിക്കിറങ്ങാത്ത കടപ്പുറങ്ങൾ നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം പ്രത്യേകമായി മൽസ്യങ്ങൾ പൊന്തിവരാറുള്ള വാർത്ത ഇതു വരെ കേൾക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അപ്പോൾ ഇക്കാലത്ത് മൽസ്യങ്ങൾക്കില്ലാത്ത വല്ല ബുദ്ധിശക്തിയും അന്നത്തെ മൽസ്യങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നായിരിക്കാം ഇവരുടെ ധാരണ. അൽഭുതം തന്നെ ? അല്ലാമ സയ്യിദ്ക്വുത്ത്ബ് (റ) ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം: പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ സങ്കൽപിച്ചുവെച്ചതിനപ്പുറം അല്ലാഹു ഒന്നും ഉദ്ദേശിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നാണ് ഇവരുടെ വിചാരം. ഇസ്‌ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ - സംഭവത്തിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ഈ ലോകത്തിന് സാധാരണമായ ഒരു നടപടി ക്രമം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആ നടപടി ക്രമത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒന്നല്ല. ആണെന്ന് ധരിക്കുന്നവർ -അവർ എത്ര കേമൻമാരായാലും ശരി-ലോക പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ച് പോലും അജ്ഞൻമാരാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ത് എന്നല്ലാതെ വേറെ പ്രകൃതി നിയമമൊന്നും അതിന് ബാധകമല്ല.

ഈ സംഭവം മദനീ സൂറത്തായ അൽബക്വറഃയിൽ ചുരുക്കിയും, മക്കീ സൂറത്തായ ഈ സൂറത്തിൽ വിശദീകരിച്ചുമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മുൻകാല ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ സത്യസന്ധമായും, വസ്തുനിഷ്ഠമായും വിവരിക്കുവാൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നബിﷺ ക്കു സാധിച്ചത് മദീനായിൽ ചെന്ന ശേഷം വേദക്കാരുമായി നബിﷺ ഇടപഴകിയപ്പോൾ അവരിൽ നിന്നു കിട്ടിയ വിവരമനുസരിച്ചാണെന്ന് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളിൽ ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ഇതു ശുദ്ധ നുണയാണെന്നുള്ളതിന് ഒരു തെളിവാണത്. മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞ ശേഷം മദനീ സൂറത്തുകളിൽ സംഭവങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കയാണെങ്കിൽ-വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണെങ്കിലും - അങ്ങിനെ വാദിക്കുന്നതിന് വല്ല ന്യായവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് മുൻകാല സംഭവങ്ങൾ അധികവും മക്കീ സൂറത്തുകളിലാണ് കൂടുതൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചില സംഭവങ്ങൾ മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ മാത്രമേ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു താനും. സൂറത്തു യൂസുഫിലെ ഒരൊററ കഥാ വിവരണത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന് ഒരു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിക്കു വേറെ തെളിവിന്റെ ആവശ്യമേ ഇല്ല. ഇത് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് നബിﷺയെ പലപ്പോഴും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തയാൾ (الامى) എന്ന് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതും. قل فلله الحجة البالغة അല്ലാഹു തുടരുന്നു :

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ

﴿164﴾ **അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സമൂഹം (ആളുകൾ) പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാവുന്ന ഒരു ജനതക്ക് എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ സദുപ**

ദേശം നൽകുന്നത് ?!

قَالُوا۟ مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

അവർ (മറുപടി) പറഞ്ഞു : നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കു ഒരു ഒഴികഴിവായിട്ടു (മാത്രം); അവർ [ജനങ്ങൾ] സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം.

فَلَمَّا نَسُوا۟ مَا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦٓ أَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ وَأَخَذْنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ بِعَذَابٍۭ بَـِٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

﴿165﴾ എന്നാൽ, അവരോട് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടത് അവർ (വകവെക്കാതെ) മറന്നു കളഞ്ഞപ്പോൾ, (ആ) ദുഷ് പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് വിരോധിച്ചിരുന്നവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ; അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു ശിക്ഷ മുഖേന നാം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّا عَتَوْا۟ عَن مَّا نُهُوا۟ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ﴿١٦٦﴾

﴿166﴾ എന്നുവെച്ചാൽ, അവരോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ (ലംഘിച്ചു) അവർ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ, അവരോട് നാം പറഞ്ഞു : നിങ്ങൾ നിന്ദ്യൻമാരായ കുരങ്ങുകളായിക്കൊള്ളുവിൻ !

﴿164﴾ وَإِذْ قَالَتْ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും أُمَّةٌ مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നു ഒരു സമൂഹം لِمَ تَعِظُونَ നിങ്ങൾ എന്തിന് സദുപദേശം നൽകുന്നു قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക്, ജനങ്ങളോട് اللَّهُ അല്ലാഹു مُهْلِكُهُمْ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നവനാണ് (നശിപ്പിച്ചേക്കും) أَوْ مُعَذِّبُهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണ് (ശിക്ഷിച്ചേക്കും) عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും شَدِيدًا കഠിനമായ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു مَعْذِرَةً ഒഴികഴിവിനായിട്ടു, ഒരൊഴികഴിവ് إِلَىٰ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് وَلَعَلَّهُمْ അവരായേക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിക്കും ﴿165﴾ فَلَمَّا نَسُوا എന്നാൽ അവർ വിസ്മരിച്ചപ്പോൾ مَا ذُكِّرُوا بِهِ അവരോട് യാതൊന്നുകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുവോ അത്, അവർ ഓർമിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് أَنجَيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി الَّذِينَ يَنْهَوْنَ വിരോധിക്കുന്നവരെ عَنِ السُّوءِ തിൻമ (ദുഷ്പ്രവൃത്തി)യെപ്പറ്റി وَأَخَذْنَا നാം പിടിക്കുക(പിടികൂടുക)യും ചെയ്തു. الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവരെ بِعَذَابٍ ഒരു ശിക്ഷകൊണ്ട് بَئِيسٍ ഗൗരവപ്പെട്ട, വിഷമകരമായ بِمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത് നിമിത്തം يَفْسُقُونَ .അവർ തോന്നി

യവാസം പ്രവർത്തിക്കും. ﴾166﴿ فَلَمَّا عَتَوْا അതായത് (അങ്ങിനെ-എന്നാൽ) അവർ ധിക്കരിച്ച (അതിലംഘിച്ച)പ്പോൾ عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ അവരോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു لَهُمْ അവരോട്, അവരെക്കുറിച്ച് كُونُوا നിങ്ങൾ ആകുവിൻ, ആയിത്തീരുവിൻ قِرَدَةً കുരങ്ങുകൾ خَاسِئِينَ നിന്ദ്യൻമാരായ

أُمَّة (ഉമ്മത്ത്) എന്ന വാക്കിനാണ് ഇവിടെയും 159-ാം വചനത്തിലും സമൂഹം എന്ന്നാം അർത്ഥം നൽകിയത്. സമുദായം എന്നാണ് സാധാരണ അതിന് നൽകപ്പെട്ടു വരാറുള്ള വിവർത്തനം. എങ്കിലും സന്ദർഭമനുസരിച്ച് കൂട്ടം, വിഭാഗം, സംഘം, സമൂഹം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. മതം, സംസ്കാരം, സ്ഥലം, കാലം ആദിയായ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ഐക്യതയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും - ആ ഐക്യത സ്വയമേവ ഉണ്ടായതായാലും മറ്റൊരു ശക്തിക്ക് വിധേയമായതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീർന്നതായാലും ശരി - ഉമ്മത്ത് (സമുദായം) എന്നു പറയാവുന്നതാണെന്ന് ഇമാം റാഗിബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി (അ) അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയുള്ള ഒരു സമുദായമായിരുന്നു. (إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ) എന്നും, മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമായിരുന്നു (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً) എന്നുമുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും, ഖിയാമത്തുനാളിൽ സൃഷ്ടികൾ സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ ചില നബിമാരുടെ സമുദായം (أُمَّة) ഒരാളോ രണ്ടാളോ മാത്രമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്ന് ഒരു ഹദീസിൽ നബി ﷺ പറഞ്ഞതും ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു.

ആ രാജ്യക്കാർ മൂന്നു വിഭാഗക്കാരായിരുന്നുവെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം (1) നിയമം ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് മൽസ്യം പിടിച്ചിരുന്നവർ, ഇതവരുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്നാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾ കാണിക്കുന്നത്

(2) അവരുടെ ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയും അവരെഅതിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ഗുണകാംക്ഷികൾ.

(3) ആ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി മനസ്സുകൊണ്ട് വെറുക്കുകയും, അതോടുകൂടി അവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്തേക്കുമെന്നും കരുതി മൗനമവലംബിച്ചവർ,

രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ ആ നല്ല മനുഷ്യർ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ അക്രമികളെ ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ട് അവർക്ക് മാനസാന്തരം വരുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോഴാണ് മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ അവരോട് ചോദിക്കുന്നത് : നിങ്ങളെന്തിനാണ് ഇവരെ ഉപദേശിക്കാൻ മിനക്കെടുന്നത് ? നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം കൊണ്ട് അവർക്ക് ഫലമൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ. അവരെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും മുഖേന പാഠം പഠിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല, വൃഥാ അവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടു എന്താണ് കാര്യം ? എന്നൊക്കെ. അതിന് ആ നല്ല മനുഷ്യർ മറുപടി നൽകുന്നു. ഉപദേശം അവരിൽ ഫലം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും സൽക്കാര്യംകൊണ്ട് ഉപദേശിക്കുകയെന്ന ഞങ്ങളുടെ കടമ ഞങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചില്ലെന്ന കുറ്റത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടുമല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് ഉപദേശിച്ചില്ലെന്ന് ഞങ്ങളോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കട്ടെ എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഒരു പക്ഷേ, ഉപദേശം കേട്ട് അവർ

പിൻമടങ്ങുവാനും സാധ്യതയുണ്ടല്ലോ.

പക്ഷേ, അക്രമികൾ ഉപദേശം ചെവികൊണ്ടതേയില്ല. വിശ്വാസദൗർബ്ബല്യത്തിൽ നിന്നും, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യത്തിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിച്ച അവരുടെ സ്വഭാവം ധിക്കാര ശീലമായി മാറി. ധിക്കാരം മുഴുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ കഠിനമായ ശിക്ഷ-ചരിത്രത്തിൽ ഇണയില്ലാത്ത ഒരു ശിക്ഷ-ശിക്ഷിച്ചു. ആ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്ന് അവരെ തടയുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന ഉപദേഷ്ടാക്കളെ അല്ലാഹു ശിക്ഷയിൽ പെടാതെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അവരെ പ്രശംസിക്കുകയോ ആക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുമില്ല. അവരുടെ പക്കൽ കുറേ വീഴ്ച വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും -ചില മഹാൻമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽ കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ - അവർ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായ അക്രമികളിൽപെട്ടവരല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹു അവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുമെന്നാണ് കരുതേണ്ടത്. അക്രമികൾക്ക് നൽകിയ ശിക്ഷ അല്ലാഹു അവരോട് നിന്ദ്യൻമാരായ കുരങ്ങുകളായിത്തീരുവിൻ (كُونُواْ قِرَدَةً خَاسِئِينَ) എന്നു പറഞ്ഞതായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതു സംഭവിച്ചതു തന്നെ എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഏതൊരു കാര്യവും ഉണ്ടാവണമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞാൽ അതു ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യും (36 ; 82, 3:59)

അവർ യഥാർത്ഥ കുരങ്ങൻമാരായി മാറി എന്നാണ് ഈ പറഞ്ഞ വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നത് പോലെ കുരങ്ങുകളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുവിൻ എന്നോ, നിന്ദ്യൻമാരായി ജീവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്നോ മറ്റോ വ്യാഖ്യാനം പറയുവാൻ നമുക്ക് ന്യായമില്ല തന്നെ. അതിന് ധൈര്യം കാണിക്കുന്നത് ധിക്കാരവുമായിരിക്കും. അവരുടെ സ്വഭാവവും മനസ്സും കുരങ്ങുളെപ്പോലെ ആയി എന്നാണിതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് മുജാഹിദ് (റ)പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് ഒഴിച്ചാൽ, കാര്യപ്പെട്ട ഒരു ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മുജാഹിദ് (റ) ന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്ന് ഇബ്നുകഥീർ(റ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചത് സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലതെല്ലാം മാഇദഃയിലും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മുജാഹിദ് (റ) ന്റെ ഈ അഭിപ്രായം തങ്ങൾക്കൊരു ഊന്നുവടിയാക്കുവാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് പിന്നെ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

كُونُوا قِرَدَةً (നിങ്ങൾ കുരങ്ങൻമാരാകുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ خَاسِئِينَ (നിന്ദ്യൻമാരായ) എന്നുകൂടി ഇവിടെയും അൽബക്വറഃയിലെ ആയത്തിലും അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന് മുമ്പ് ആ ശിക്ഷയെ عَذَابٍ بَئِيسٍ(ഗൗരവപ്പെട്ട ശിക്ഷ) എന്നും ഇവിടെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. അൽബക്വറഃയിലാകട്ടെ, ആ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ... فَجَعَلْنَاهَا نَكَالاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا(അതിനെ അതിന്റെ മുന്നിലുള്ളവർക്കും പിന്നിലുള്ളവർക്കും ഒരു മാതൃകാപരമായ ശിക്ഷയും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് ഒരു സദുപദേശവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. نَكَال (മാതൃകാ ശിക്ഷ) എന്ന ഈ വാക്ക് മൂന്നു സ്ഥലത്താണ് അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത് . ഒന്ന് 5:41-ൽ മോഷ്ടാവിന്റെ കൈമുറിക്കലിനെക്കുറിച്ചും, മറ്റൊന്ന് 79:25-ൽ ഫിർഔനെയും കൂട്ടരെയും മുക്കി നശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും, മൂന്നാമത്തേത് ഇതേ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു 2:66 ലുമാകുന്നു. അതതു ശിക്ഷകളുടെ ഗൗരവത്തെയും പുതുമയേയുമാണത് കാണിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് പൗരാണിക സമുദായങ്ങളിലും ഈ സമു

ദായത്തിലുമുള്ള നടപടി ക്രമങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യത്യാസ രഹസ്യങ്ങളെ പ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നത്. അല്ലാത്ത പക്ഷം അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളിൽ ചിലതൊക്കെ ദഹിക്കാത്തവ യായി തോന്നിയേക്കുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ ۗ

﴾167﴿ (നബിയേ,) നിന്റെ രക്ഷിതാവ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത (അഥവാ അറിയിപ്പ് നൽകിയ) സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക) അവരുടെ [യഹൂദികളുടെ] മേൽ ഖിയാമത്തുനാൾ വരെ അവർക്ക് കടുത്ത ശിക്ഷ [മർദ്ദനം] അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ താൻ നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്.

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് വേഗം ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ തന്നെ : നിശ്ചയമായും അവൻ , വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും തന്നെ.

وَقَطَّعْنَٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ

﴾168﴿ അവരെ ഭൂമിയിൽ നാം പല സമൂഹങ്ങളായി കഷ്ണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽ സദ്വൃത്തൻമാരുണ്ട്, അവരിൽ അതല്ലാത്ത (അഥവാ അതിന് താഴെയുള്ള)വരും ഉണ്ട്.

وَبَلَوْنَٰهُم بِٱلْحَسَنَٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

നന്മകൾ കൊണ്ടും, തിൻമകൾകൊണ്ടും അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ മടങ്ങുവാൻ വേണ്ടി.

﴾167﴿ وَإِذْتَأَذَّنَ അറിയിപ്പ് (പ്രഖ്യാപനം) നൽകിയ സന്ദർഭവും رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് لَيَبْعَثَنَّ നിശ്ചയമായും താൻ അയക്കും, നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാൾവരെ مَنْ يَسُومُهُمْ അവരെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ سُوءَ الْعَذَابِ മോശമായ (കടുത്ത)ശിക്ഷ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَسَرِيعُ വേഗതയുള്ള (വേഗം ചെയ്യുന്ന) വൻ തന്നെ الْعِقَابِ ശിക്ഷാ നടപടി وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും തന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധി(യും) ﴾168﴿ وَقَطَّعْنَاهُمْ അവരെ നാം പിരിക്കുക (കഷ്ണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക)യും ചെയ്തു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ أُمَمًا പല സമൂഹങ്ങളായി مِنْهُمُ അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ പെട്ടതാ

ണ്ട് الصَّالِحُونَ നല്ലവർ, സദ്വൃത്തർ وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട് دُونَ ذَٰلِكَ അതല്ലാത്ത - അതിന് താഴെയുള്ള-(വരും) وَبَلَوْنَاهُمْ അവരെ നം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു بِالْحَسَنَاتِ നന്മ കൾകൊണ്ട് وَالسَّيِّئَاتِ തിന്മകൾകൊണ്ടും لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങും.

ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ അനുസരണക്കേടും, ധിക്കാര ശീലവും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. മൂസാ നബി(അ) യെ അവർ പൊറുതിമുട്ടിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ അല്ലാഹു പലേടത്തും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബൈബ്ൾ നോക്കിയാലും ഇതിന് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ വളരെ കാലമായി ശാപകോപങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന ഒരു സമുദായമത്രെ ഇസ്‌റാഈല്യർ, അഥവാ യഹൂദികൾ. ഈ ശാപഫലം പരലോകത്തുവെച്ച് മാത്രമല്ല, ഇഹലോകത്തുവെച്ചും അവർ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന് പുറമെ ക്വിയാമത്തുനാൾ വരെയും ഓരോ കൂട്ടരിൽ നിന്നായി ആ സമുദായം മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു അറിയിപ്പും അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ അറിയിപ്പ് ഇപ്പോൾ പുതുതായി അറിയിക്കുന്നതല്ല - മുമ്പ് തന്നെ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതാണ്-എന്നത്രെ وَإِذْ تَأَذَّنَ (അറിയിപ്പ് നൽകിയ സന്ദർഭം ഓർക്കുക) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നും മനസ്സിലാകുന്നത്. അവരുടെ ഇന്നുവരെയുള്ള ചരിത്രം അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്.

5:22-ൽ കാണുന്നപോലെ, വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാരുടെയും, രാജാക്കളുടെയും പാരമ്പര്യം സിദ്ധിച്ച ഒരു സമുദായമാണ് യഹൂദികൾ. എന്നിട്ടും സ്വതന്ത്രമായ ഒരു നിലനിൽപ്പ് ആ സമുദായത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇത്രയധികം അന്യാധീനപ്പെട്ടും, അടിമപ്പെട്ടും, മർദ്ദനം സഹിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടും മറ്റു സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വിഗ്രഹാരാധകരുടെയും പിന്നീട് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും അനന്തരം മുസ്‌ലിംകളുടെയും ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ അവർ നിന്ദ്യരായി കഴിയേണ്ടിവന്നു. ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് അവർ അറേബ്യയിൽ പലേടങ്ങളിലായി കുടിയേറിപ്പാർത്തു വരികയായിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ഓരോ കാരണത്താൽ പിന്നീട് അവർ കുടിയൊഴിച്ചു പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ചില യൂറോപ്പ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ വെച്ചു കൂട്ടക്കൊലക്കും ബഹിഷ്കരണത്തിനും വിധേയരായി. അങ്ങനെ, وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا (ഭൂമിയിൽ നാം അവരെ പല സമൂഹങ്ങളായി കഷ്ണിച്ചു) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു പോലെ ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി അവർ ചിന്നിച്ചിതറി. അവസാനം ആയിരക്കണക്കിന് കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷം -ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1948 ൽ-ഫലസ്തീന്റെ ഏതാനും ഭാഗം കയ്യേറിക്കൊണ്ട് ഒരു ഇസ്‌റാഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും, തങ്ങൾക്കൊരു സങ്കേതം അവർ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, അത് യഹൂദികളുടെ സ്വന്തം പ്രതാപം കൊണ്ടോ നൻമകൊണ്ടോ അല്ല. അവരെക്കൊണ്ട് പൊറുതിമുട്ടിയ ചില വൻകിട ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ കൊണ്ടും പരിശ്രമം കൊണ്ടും മാത്രം സ്ഥാപിതമായതും, നിലനിന്നു പോരുന്നതുമാകുന്നു. **(*)** ആ വൻകോയ്മകളുടെ

(*) കൃഷ്ണചൈതന്യ എഴുതിയതും കോട്ടയം നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ ക്രി.1963-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ യഹൂദ സാഹിത്യ ചരിത്രം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഏതാനും വരികൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായി തോന്നുന്നു.

താങ്ങും തണലും എപ്പോൾ ഇല്ലാതാകുന്നുവോ, അതോടെ അതിന്റെ നിലനിൽപും അസാദ്ധ്യമായിത്തീരും. ഇത്രയധികം ശത്രുക്കളാൽ പൊതിയപ്പെട്ടതും, അനുനിമിഷം ചുറ്റു നിന്നും ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു രാഷ്ട്രം ലോകത്തില്ല.

യഹൂദ സമുദായത്തെ ഇത്രയൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ശപിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടക്കുപോലും അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

ക്രിസ്ത്വബ്ദം നാലാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ യഹൂദികൾ അനുഭവിച്ച മർദ്ദനങ്ങളും, കഷ്ട പ്പാടുകളും, അവരുടെ ദേശാടനങ്ങളും സവിസ്തരം വിവരിച്ച ശേഷം ഗ്രന്ഥ കർത്താവ് പറയുന്നു: ഇവരുടെ ഈ ദേശാടനം പരിതാപകരമായ ഒരു കഥയാണ്. ലോകം മുഴുവൻ അവരെ കഷ്ടത്തിലാക്കുവാൻ ഗൂഢാലോചന ചെയ്തപോലെ തോന്നും. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ കോൺസ്റ്റാന്റിയാസ് ജൂതമത പുരോഹിതരെ സാമ്രാജ്യത്തിലെങ്ങും ഭ്രഷ്ടരാക്കി. ഒരു ജൂതൻ ഒരു ക്രൈസ്തവ സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്താൽ മരണശിക്ഷക്ക് വിധേയനായി ത്തീർന്നു. മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ യുറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളൊത്തു ചേർന്ന് സാരസൻമാ രിൽ നിന്നും പുണ്യസ്ഥലമായ ഫലസ്തീൻ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സേനകളെ അയ ച്ചപ്പോൾ രാജാക്കൻമാർ കുരിശുയുദ്ധത്തിനുള്ള ചിലവിനുവേണ്ടി ജൂതൻമാരെ ഊറ്റി വാർത്തു: പട്ടാളങ്ങൾ വഴിനീളെ ജൂതന്മാരെ പിടിച്ചു പറിച്ചു. ഓരോ രാജ്യത്തും പ്രത്യേകിച്ച് പോളണ്ടിലും, ചക്രവർത്തി ഭരണകാലത്തെ റഷ്യയിലും, ജൂതൻമാർ ക്രൈസ്തവ ശിശുക്കളെ മതാരാധനകളിൽ ബലികഴിച്ചിരുന്നുവെന്ന് അസംബന്ധമായ കെട്ടുകഥകൾ വിശ്വസിച്ച് ക്രുദ്ധരായ ജനക്കൂട്ടം പലപ്പോഴും അവരെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തു. ഇതിനെ തുടർന്ന ഉപദ്രവം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാ ണ്ടിൽ ജൂതരുടെ ഇടയിൽ രണ്ട് വിപരീതാഭിപ്രായങ്ങൾ ഉന്നയിപ്പിച്ചു. ഒരു വിഭാഗം തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക സംസ്കാരം കൈവിട്ട് തങ്ങൾ വന്ന നാട്ടിലെ ആചാരങ്ങൾ അതേപടി സ്വീകരിച്ച് ജീവിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമെ രക്ഷയുള്ളൂവെന്ന് വിശ്വസിച്ചു. മറ്റേ പ്രസ്ഥാനം സയോണിസം ആയിരുന്നു. (ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തുടരുന്നു) സയോൺ എന്നത് ജറൂശലത്തിൽ പൗരാണിക ക്ഷേത്രവും, ഡേവിഡിന്റെ കൊട്ടാരവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കുന്നിന്റെ പേരാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഒരു ജൂത രാഷ്ട്രം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. ഒന്നാം ലോക മഹായുദ്ധ കാലത്ത് സഖ്യ ശക്തി കൾ ഈ അഭിലാഷം സാധിക്കാൻ സഹായിക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത് ജൂതൻമാരുടെ സഹകരണം നേടിയിരുന്നു. 1925-ലെ ബാൽഫർ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഈ കരാറുമുൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് ജൂതൻമാർ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞയുടൻ ഫല സ്തീനിലേക്ക് മാറിത്താമസിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഹിബ്രു സർവ്വക ലാശാല സ്ഥാപിച്ചത് 1952 ലാണ്. ജർമൻ നിവാസികൾ നടത്തിയ നിഷ്ഠൂര കൂട്ട ക്കൊല ജൂതരുടെ സയോണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ കൂടുതൽ ശക്തമാക്കിത്തീർത്തു. അങ്ങനെ 1948-ൽ ഇസ്റാഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇസ്റാഈല്യരും ചുറ്റുമുള്ള അറബി രാഷ്ട്രങ്ങളുമായി ഇപ്പോൾ അസുഖകരമായ വടംവലികളുണ്ട്. ഈ ജനതയുടെ ശോകലിപ്തമായ കഥയറിയുന്നവരാരും ഇസ്റാഈലും അയൽരാജ്യങ്ങളുമായി കഴിയും വേഗം ശാന്തിയും സമാധാനവും സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കില്ല. (പേ. 22,23)

മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ സമാധാനത്തിന് എക്കാലത്തും ഒരു ഭീഷണിയായിക്കൊണ്ടും, ലോകരാഷ്ട്ര സംഘടനക്ക് എന്നും തീരാപ്രശ്നമായിക്കൊണ്ടുമാണ് ഇസ്റാഈൽ രാഷ്ട്രം അതിന്റെ സ്ഥാപനം തൊട്ട് ഇന്നോളം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നും, ചില വൻകോയ്മകളാണിതിന്റെ പിന്നിലുള്ളതെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ (അവരിൽ നല്ല സദ്വൃത്തരുണ്ട് : അവരിൽ അതല്ലാത്ത-അഥവാ അതിന്റെ താഴെ കിടയിലുള്ള വരും ഉണ്ട്) യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് മൊത്തത്തിൽ ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണ് പറയുവാനുള്ളതെങ്കിലും ആ സമുദായത്തിൽ തന്നെ വളരെ നല്ലവരായ ചില വ്യക്തികളും, പൂർണമല്ലെങ്കിലും കുറെയൊക്കെ നല്ലവരായ വ്യക്തികളും ഉണ്ടെന്ന് സാരം. ക്വുർആന്റെ നിഷ്പക്ഷതയും, സത്യസന്ധതയുമാണിത് കാണിക്കുന്നതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതാത് കാലങ്ങളിൽ വന്ന പ്രവാചകൻമാരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരും, ശബ്ബത്ത് നാളിൽ മൽസ്യം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരെ ഉപദേശിച്ചു വന്നിരുന്നവരും നബി തിരുമേനിﷺ വന്നതിനുശേഷം തിരുനബിയിലും അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വന്നവരുമെല്ലാം ഈ നല്ലവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ وَرِثُواْ ٱلۡكِتَـٰبَ يَأۡخُذُونَ عَرَضَ هَـٰذَا ٱلۡأَدۡنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغۡفَرُ لَنَا

《169》 അനന്തരം, വേദഗ്രന്ഥത്തെ പാരമ്പര്യമെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു (തരം) പിൻഗാമികൾ അവർക്കു ശേഷം (രംഗത്ത്) വന്നു. അവർ ആ അധമമായ (ലോക) വിഭവത്തെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു; ഞങ്ങൾക്ക് വഴിയെ പൊറുക്കപ്പെടും എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَإِن يَأۡتِهِمۡ عَرَضٌ مِّثۡلُهُۥ يَأۡخُذُوهُۚ

അവർക്ക് അതുപോലെയുള്ള (വേറെ) വല്ല വിഭവവും വന്നുകിട്ടിയാൽ അവർ അതും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

أَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِم مِّيثَـٰقُ ٱلۡكِتَـٰبِ أَن لَّا يَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلۡحَقَّ وَدَرَسُواْ مَا فِيهِۗ

അവരോട് (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ [വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന] ഉറപ്പ് മേടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ ? അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയില്ലെന്ന് ! അതിലുള്ളത് അവർ പഠിക്കുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ)?!

وَٱلدَّارُ ٱلۡأَخِرَةُ خَيۡرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۗ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

പരലോക ഭവനമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് ഉത്തമവുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്ത് ആലോചി)ക്കുന്നില്ലേ ?!

《169》 فَخَلَفَ എന്നിട്ട് (അനന്തരം) പിന്നിൽ വന്നു, പിന്നാലെയുണ്ടായി مِنۢ بَعۡدِهِمۡ അവരുടെ ശേഷം خَلۡفٌ ഒരു പിൻതലമുറ, പിൻഗാമികൾ وَرِثُوا അവർ അവകാശമെടുത്തു, പാരമ്പര്യമെടുത്തു الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥത്തെ يَأْخُذُونَ അവർ എടുക്കു